

خونی که حقیقت شایعه شش ساله را فاش کرد

مستند برادران

اکران کننده پاکستان: فیلمساز عمار
خدمت به انسان ها: بدون رسانه و بدون مرز
روایت ناصران آخر الزمانی فرزند فاطمه (س)
«بدون مرز... عشق»: انقلاب اسلامی... بدون مرز

ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار

■ نشریه روزانه ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار
■ شماره پنجم - سیزدهم دی ماه ۱۳۹۴
■ 6th ammar popular film festival

نشست نقد و بررسی «خاطرات خانه متروک»

از گوشه های تاریخ کتابخانه ها حقایق را خارج کردیم

فارسی همچنین به تحقیقات این کار اشاره کرد و افزود: برخی منابع که ما استفاده کردیم متعلق به سال ۱۳۱۰ بود و ما از گوشه های تاریخ کتابخانه ها حقایق را خارج کردیم ولی در بسیاری از جاها دیگر منبع و سندی وجود ندارد اما سعی کردیم ول مشقت تاریخ جنگ جهانی اول را بگوییم. یعقوب توکلی نیز در این نشست با اشاره به تاریخ نگاری در ایران، گفت: در دوران پهلوی تاریخ نگاری ایران به سمت پیش از اسلام و عدم توجه به ۱۲ قرن اسلامی تا آن زمان رفته است.

وی با بیان اینکه تمام این نوع تاریخ نگاری انگاره های احتمالی و خیالی است، به تاثیر تاریخ نگاری انگلیسی و فرانسوی بر تاریخ نگاری این دوره اشاره کرد و افزود: حتی این گروه از اساتید اول تاریخ در دانشگاه های ما که تاریخ اسلام را خوانده اند از منظر غربی به آن نگریسته اند و با تاریخ تقریبی و تشیع آشنا نشدند و عملاً تاریخ نگاری ما در عصر پهلوی تاریخ نگاری انگلیسی است.

توکلی با بیان اینکه روس، انگلیس و عثمانی هر سه در طول تاریخ علیه ایران جنگ کردند و بخش هایی از قلمروی سرزمینی ایران را جدا کردند، تاکید کرد: این در حالی است که تاریخ نگاری انگلیسی اشاره ای به انگلیس ندارد و حافظه تاریخی ما بیشتر علیه روس هاست.

وی افزود: نوشته های خانلری ها و کسروی ها به حافظه تاریخی ما تبدیل شد و شهبازی ها که علیه سرمایه داری حرف زدند مورد هجوم قرار گرفته اند.

توکلی در ادامه با اشاره به کار «خاطرات خانه متروک» گفت: این فیلم موجبات خوشحالی من شد؛ شاید ایشان منابعی را ندیده باشد یا برخی منابع قابلیت تبدیل به تصویر را نداشته باشد اما کشف های زیادی در این مستند هست که من این مستند را در کلاس ارشد خود با افتخار پخش کردم و درباره آن چند ساعتی بحث کردم.

وی با اشاره به داستان ارومیه در این مستند، افزود: این مستند نشان می دهد اگر مقاومت باشد مثل میرزا کوچک خان ولو اگر به ظاهر شکست بخوریم پیروزیم و ما باید این نقاط تاریخی را که در احصائی که با آقای یزدی داشتیم به ۳۰۰ سوزه تبدیل شد، با حافظه تاریخی ملت خود تبدیل کنیم.

نشست نقد و بررسی فیلم «خاطرات خانه متروک» به کارگردانی مهدی فارسی با حضور کارگردان، محسن یزدی، تهیه کننده و رئیس مرکز مستندسازی حوزه هنری و یقوب توکلی کارشناس مسائل تاریخی برگزار شد.

به گزارش خبرنگار عمار فیلم، نشست نقد و بررسی فیلم «خاطرات خانه متروک» به کارگردانی مهدی فارسی با حضور کارگردان، محسن یزدی، تهیه کننده و رئیس مرکز مستندسازی حوزه هنری و یقوب توکلی کارشناس مسائل تاریخی برگزار شد.

در این نشست، محسن یزدی با اشاره به اینکه سعی کردیم این کار سندیت تاریخی داشته باشد، گفت: کار در حوزه تاریخ کار سختی است اما من به عنوان مسئول مستند حوزه هنری وظیفه خود می دانم چرا که چیزهای بسیاری در حال فراموشی است.

وی با اشاره به در دست ساخت بودن مستندی درباره ۱۸ تیر ۷۸، گفت: ۱۰۰ سال پیش را به کناری بگذاریم، حتی در مورد دوره اصلاحات نیز جوان ما اطلاع کافی ندارد و ما مستند کافی و سند کافی نداریم.

یزدی با بیان اینکه در مستند تاریخی باید کار جهادی کرد، تاکید کرد: در آینده نزدیک درباره پهلوی ها و جنگ جهانی دوم کارهایی را خواهیم ساخت اما به واقع کار تاریخی کار سختی است چرا که نظرات متفاوتی در زمینه های تاریخی وجود دارد و به واقع خمر رنگ رزی نیست که پول بدهید و کار ساخته بشود.

مهدی فارسی نیز در این نشست با بیان اینکه یک نوع ترس در تولید این نوع کارهای تاریخی وجود دارد، گفت: اگر چه کار را شش ماهه بسته بودیم اما پس از شش ماه کار تحقیق شروع شد و در حالی که برخی معتقد بودند بهتر است من در زمینه دفاع مقدس کار کنم ولی فکر می کنم اگر تحلیل درستی از تاریخ می دادیم سینمای ما شکل بهتری داشت و قدر خودمان را بهتر می دانستیم.

وی با اشاره به حوادث دو جنگ جهانی در ایران، گفت: ما الان فکر می کنیم که دیگر قحطی تمام شده است اما اگر در کشورهای کنار خودمان در سوریه و عراق بنگریم می بینیم که این نوع بحران ها وجود دارد و ممکن است برای ما نیز اتفاق بیافتد.

عباسی:

هنر خنثی در عمار بی معناست

است. عباسی با بیان این که در اسلام هر اتفاقی نشانه ای از سوی خداوند است، خاطر نشان کرد: جریان مخربی در هنر ایران به وجود آمده که عنوان می کند، هیچ چیز نشانه هیچ چیز نیست و این سبب شده تا ما شاهد آثاری خنثی در سینمای ایران باشیم.

وی با بیان این که جایگاه هنر و هنرمند در اسلام بسیار بالاست، اظهار داشت: سینماگری که بتواند قصه هایی در مسیر آرامش روح انسان از منظر قرآن بگوید بسیار کم هستند؛ چرا که هنرمند آن چه را که انسان عادی نمی بیند مشاهده می کند.

رئیس مرکز بررسی های دکترینال، با اشاره به رویش فیلمساز دینی و انقلابی در عمار خاطر نشان کرد: به جرأت می گویم که در ۱۰ سال آینده اتفاقی عجیب در نسل جدید هنرمندان انقلابی خواهد افتاد.

وی با بیان این که سینماگر عمار هنر را در خدمت آرمان ها و اهداف متعالی بشر قرار می دهد، اظهار داشت: ویژگی هنر مردمی عمار عبور مردم از غبار فتنه هاست، فتنه هایی که در ۸۸ تمام نشد بلکه هر روز ملت ایران با آن سر و کار دارد و او را از مسیر اصلی خارج می کند.

وی با بیان این که پوسته ی جمهوری اسلامی اما مغز لیبرالیسم از تفکرات غربی هاست که عمار باید در این زمینه نیز روشنگری کند، اظهار داشت: با روند پیشرفت جشنواره عمار در آینده نزدیک خواهیم دید که این جشنواره از طریق هنر ارزش های الهی را تبیین کند.

عباسی با بیان این که تعداد فیلم هایی که هالیوود در سال علیه انبیاء و با هدف اسلام هراسی تولید می کند، بیست برابر بیش از بودجه فیلم سازی در ایران است، گفت: آن افراد با این همه هزینه اگر از کودکی محمد ترسند جای تعجب دارد.

وی با اشاره به این نکته که احمدی روشن ها تربیت یافته دانشگاه ها نبودند، خاطر نشان کرد: مهمترین نکته ای که باید نیروی های انقلابی هنگام ورود به عرصه هنر توجه کنند این است که از مسیر صحیح خود خارج نشوند.

به گزارش خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار» حسن عباسی در جلسه سخنرانی خود در ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار، سه کلید واژه فتنه، عمار و هنر را سه ضلع تشکیل دهنده جشنواره مردمی فیلم عمار برشمرد و اظهار داشت: آن چه در قرآن پیامون فتنه ذکر شده آن آزمایشی است که انسان در زندگی خود با آن سرو کار دارد.

وی با بیان این که عمارهای دوران فتنه باید در ابتدا حق را تبیین و سپس حق را معروف و آن را به جای منکر، تبلیغ کنند، تصریح کرد: امروزه به دلیل این که بانکداری از اساس در کشور غلط است تبلیغ این امر تبلیغ باطل است، اما به دلیل این که این باطل جای حق را گرفته کسی به آن توجه نمی شود.

رئیس مرکز بررسی های دکترینال، با بیان این که متأسفانه در مسئله علوم انسانی در دانشگاه ها اساس بر تثلیث بنا شده نه توحید، اظهار داشت: هنر ایزوردی و خنثی در عمار بی معناست.

عباسی، با انتقاد از تظاهرات هایی که برای بی حجابی برپا می شود، خاطر نشان کرد: عده ای امر به معروف را تنها گیر دادن به زلف زنان قلمداد می کنند اما یک بار جلوی دانشگاه ها برای دروس غیر توحیدی که از اساس غلط است تظاهرات نمی کنند.

وی با بیان این که عمار یون باید از ابزار هنر برای زدودن فتنه در عصر خود بهره گیرند، اظهار داشت: جشنواره عمار هنر ایدئولوژیک است و اگر هنر خنثی و غیر ایدئولوژیک می خواهید صبر کنید تا یک ماه دیگر و جشنواره فجر را ببینید، فجری که هنرش از نفسانیت طراوش می کند.

عباسی، با بیان این که عمار دغدغه اش حقیقت و مردم است و از راه مردم به دنبال دیده شدن است، گفت: متأسفانه چندین سال است که اساتید هنر، هنرمندان و منتقدان در این کشور مدام می گویند که هنر تنها سرگرمی است در حالی که در متون دینی پرداختن به امری تنها به دلیل سرگرمی از کارهای شیطان است.

رئیس مرکز بررسی های دکترینال، با بیان این که در هنر امروز ویژگی منفی آن بیش از جنبه ی مثبتش است، اظهار داشت: مهمترین وظیفه هنر قصه گویی است و قرآن خود را به عنوان بهترین قصه گو معرفی کرده

فیلمی که نساخته ایم!

فیلم نامه یکی از ارکان مهم جهت تولید آثار سینمایی است و بسیاری از فیلم سازان از نبود فیلم نامه مناسب به عنوان یکی از معضلات تولید آثار سینمایی یاد می کنند؛ جشنواره عمار نیز یکی از اهداف خود را معرفی سوزده های جدید به سینمای ایران می داند؛ از این رو در این بخش به معرفی تعدادی از فیلم نامه های ارسالی به این دوره از جشنواره می پردازیم.

طلب

نویسنده:

قالب اثر: نیمیشن

خلاصه اثر

فردی یهودی از حضرت محمد(ص) طلبی دارد. یک شبانه روز عیای پیامبر را می گیرد و در قسمتی از کوچه می نشینند تا طلبش را بگیرد. مسلمانان حاضر به پرداخت طلبند ولی او فقط طلبش را از محمد(ص) می خواهد. مسلمانان می خواهند او را ادب کنند، ولی پیامبر مانع می شود. در نهایت مرد یهودی به گریه افتاده، شهادتین می گوید و مسلمان می شود. می گوید قصد داشته بیند آیا پیامبر مطابق توصیفات تورات است یا خیر.

نمایی از اثر

(ساعتی مانده به ظهر-نمای بسته از چهره یهودی)
 یهودی با نگاهی دقیق کسی را ورنه انداز می کند که کنارش نشسته.
 (تغییر نما) هیبت مردی کنار او دیده می شود اما توضیح ندارد.
 یهودی آستین او را گرفته (نما به صورت یهودی بر میگردد) قطرات عرق از پیشانی روی گونه اش می چکد، با دست عرقش را پاک می کند

*دقایقی مانده به ظهر دیروز-نمای بسته از کنار پاهای پیامبر)
 از بازار می گذرد و هر که او را می بیند خم می شود و احترام می کند و جواب سلام می دهد(تغییر نما) یهودی از دور پیامبر را زیر نظر دارد.
 با نزدیک شدن پیامبر، به عقب می رود(کادر پشت پاهای پیامبر را نشان می دهد) پیامبر در حال طی کردن کوچه است که یهودی جلوی او سبز می شود.

پیامبر: سلام!

یهودی(در حالی که سعی دارد خود را جدی نشان دهد): سلام!
 چند دیناری که به من بدهکاری را که فراموش نکرده ای!

پیامبر: نه فراموش نکرده ام

یهودی: خب طلب مرا می دهی یا نه

پیامبر: حالا پولی ندارم که به تو بپردازم... ولی...

یهودی (حرف پیامبر را قطع می کند): ای محمد من امروز تو را رها نمی کنم تا....

سرباز

نویسنده علی کیوان

قالب اثر: داستانی کوتاه

خلاصه اثر

در زمستان سرد ۵۷ " جوانی " مشغول نوشتن شعار بر روی دیوار است. ماشینی نظامی سرکوچه ظاهر شده و می ایستد. سرباز به سمت جوان می دود. جوان با دیدن سرباز قوطی اسپری از دستش می افتد و به سمت دیگر کوچه فرار می کند. سرباز به دیوار نوشته ناتمام می رسد و می ایستد؛ قوطی اسپری را از جلوی پایش برمی دارد و دور از چشم مافوقش دیوار نوشته را کامل می کند و به سمت ماشین بازمی گردد و اینگونه وانمود می کند که شعار روی دیوار را پاک کرده اما استوار برای مشاهده خودش وارد کوچه می شود. نوشته را دیده، اسپری را برداشته و به سرباز می دهد و با هم از آنجا می روند.

نمایی از اثر

سرباز

(در حین دویدن)

چیکار می کنی اونجا...!؟!

جوان با دیدن سرباز قوطی اسپری از دستش می افتد و به سمت دیگر کوچه فرار می کن. سرباز به دیوار نوشته ناتمام می رسد و می ایستد؛ قوطی اسپری را از جلوی پایش بر می دارد و بعد از نگاهی همراه ترس به سمت ماشین، شعار روی دیوار را کامل کرده و اسپری را می اندازد و به سوی استوار می دود.

استوار در ماشین نشسته و به انتهای کوچه زل زده است که سرباز می رسد.

سرباز

(نفس زنان)

فرار کرده قربان...!

استوار

رو دیوار چی نوشته بود؟!!

سرباز

(با اشاره به دستان رنگی اش)

پاکشون کردم قربان...!

استوار نگاهی به سرباز انداخته و از ماشین پیاده شده و به داخل کوچه می رود؛ سرباز که خشکش زده....

جشنواره عمار؛

ورود جنود عقل به سینمای سکولار

خدیجه سادات صفوی (کارشناس مشاوره از دانشگاه الزهراء)

پاسخ می‌گویند: "من برای دل خودم هنر تولید می‌کنم". سوال مهمی که باید از خودمان بپرسیم این است که آیا هنر صرفاً برای پر کردن اوقات فراغت و تفریح مردم ایجاد می‌شود یا اینکه هدف والاتری را بردوش دارد؟ در هنر اصالت با جذابیت است یا محتوا؟ اندک غور و بررسی در وضعیت امروز سینما نشان می‌دهد از میان دهها فیلمی که سالانه ساخته و نمایش داده می‌شود، حتی نمی‌توان به ضرس قاطع ده درصد از آن را مطابق با اهداف و آرمانهای انقلاب اسلامی دانست.

گمان بعضی کارشناسان امروز سینما این است که صرفاً با حضور مشاوران مذهبی و روحانی در مراحل ساخت یک فیلم، می‌توان فیلمی را دینی، عاری از فحشا و خطا دانست و سینمای ایران را سینمای انقلابی نامید. در حالیکه رهبر معظم انقلاب هنر دینی را هنری دانسته‌اند که ارزش‌های اسلامی را در ذهن مخاطب ماندگار نماید؛ حتی اگر از هیچ آیه و یا حدیثی بهره نگرفته باشد. "هنر دینی به هیچ وجه به معنای قشریگری و تظاهر ریاکارانه دینی نیست

و این هنر لزوماً با واژگان دینی به دست نمی‌آید. ای بسا هنری صددرصد دینی باشد، اما در آن واژگان عرفی و غیردینی استفاده شده باشد. نباید تصور کرد که هنر دینی آن است که حتماً یک داستان دینی را به تصویر بکشد یا از یک مقوله‌ی دینی - مثلاً روحانیت و غیره - صحبت کند. آن چیزی که در هنر دینی به شدت مورد توجه است، این است که این هنر در خدمت شهوت و خشونت و ابتذال و استحاله‌ی هویت

انسان و جامعه قرار نگیرد.»^۱

بر اساس این تعریف، با پرداختن هنرمندانه به مضامینی همچون عدالت، ایثار، صداقت و امثال آن به عنوان ارزش‌های دینی خواهیم توانست به سمت سینمای دینی و انقلابی حرکت نماییم. علاوه بر آن، "تظاهر ریاکارانه" و "در خدمت شهوت و خشونت قرار گرفتن سینما" به مثابه دو لبه قیچی دور شدن از سینمای دینی بوده و بنابراین لازمه رسیدن به چنین سینمایی پرهیز جدی از این دو انحراف و خطاست.

سینمای ایران سالها قبل از پیروزی انقلاب اسلامی فعالیت خود را با ورود نخستین دوربین فیلمبرداری آغاز کرد. این دوربین که اصطلاحاً دستگاه سینماتوگراف هم گفته می‌شد، توسط مظفرالدین شاه در سال ۱۲۷۹ هجری شمسی وارد ایران شد که سرآغازی برای سینمای ایران محسوب می‌شود.

کشتی سینمای ایران از لحاظ محتوا و ساختار، فراز و فرودهای بسیاری را پشت سر گذاشته تا به ساحل انقلاب اسلامی رسیده است. محتوای فیلم‌های سینمایی قبل از انقلاب با ساختارهای تازه کشور اسلامی ما همخوانی نداشت تا جایی که امام خمینی (ره) علناً مخالفت خود را با سینمایی که فحشا ترویج کند، اعلام کردند. این مخالفت نشان از این مسئله داشت که سینمای قبل از انقلاب آغشته به فحشا بوده و همچنان بدان بستگی دارد. سوالی که اینجا مطرح شد این بود که سینمای قبل از انقلاب چه تفاوتی با سینمای پس از انقلاب دارد و می‌خواهد به سمت و به سوی کدام هدف در حرکت باشد؟

در سینمای پس از انقلاب هر چند فضا در نگاه کلی تغییر کرده و در برهه‌ای از زمان فیلم‌ها رویکرد مذهبی داشته‌اند و ظاهراً از فحشا خبری نیست، اما تحلیل‌ها و بررسی‌های عمیق‌تر در طی چند سال گذشته نمایانگر این واقعیت بوده است که سینمای ما رو به سوی انحطاط دارد.

آقای فرج‌الله سلحشور، تهیه‌کننده فیلم یوسف پیامبر (ع) معتقد است سینمای ایران پس از انقلاب صرفاً در ظاهر از آلودگی پاک شده است در حالی که نقش سینمای امروز در ترویج فساد افزایش یافته است.

مسئولین و دست‌اندرکاران سینما، هنوز نسبت هنر را با اهداف انقلاب نمی‌دانند و در نوعی بی‌عالمی به سر می‌برند. از یک سو مقهور هنر غربی گشته‌اند و از سوی دیگر - به ناچار - در فضای جمهوری اسلامی تنفس می‌کنند. به همین دلیل وقتی رهبر معظم انقلاب خطاب به هنرمندان می‌فرمایند: "هنر را برای انقلاب تولید کنید." یکی از همین هنرمندان در

"تظاهر ریاکارانه" و "در خدمت شهوت و خشونت قرار گرفتن سینما" به مثابه دو لبه قیچی دور شدن از سینمای دینی بوده و بنابراین لازمه رسیدن به چنین سینمایی پرهیز جدی از این دو انحراف و خطاست.

خطبه های عمار

از آغاز پنجمین دوره جشنواره عمار در استان اردبیل، بعد از هر نماز جمعه فیلم های جشنواره اکران می شود. میانگین مخاطبان در مصلی حدود ۱۵۰ نفر است. در بعضی از برنامه ها، به ویژه در اکران فیلم های هسته ای، این تعداد به سیصد نفر هم رسیده است. با آیت الله «سیدحسن عاملی»، امام جمعه شهر درباره جشنواره صحبت کردیم. ایشان مصلی را در اختیار ما قرار دادند تا جشنواره عمار را به سرانجام برسانیم.

موسی الرضا محسنی نژاد-اکران کننده اردبیل

سینمامصلی

برای اکران در نماز جمعه هم اقدام کردیم. در نماز جمعه گرمسار، سمنان، «دامغان» و شاهرود فیلم اکران کردیم. متأسفانه بعضی از ستادهای ائمه نماز جمعه در جریان نبودند. در شهر دامغان خیلی راحت گفته بودند: «این فیلم ها از کجا آمده است؟ ما باید فیلم ها را چک بکنیم». مسئولان، «عمار» را نمی شناختند. من به دوستان گفتم: «ما باید مسئولان را توجیه کنیم. یعنی بگوییم جشنواره عمار به این دلایل مهم است». در شهرهای دیگر مشکلی نداشتیم. دوسه بار در نماز جمعه ها فیلم اکران کرده بودیم، اما کارمان مستمر نبود.

مصطفی واحدی-اکران کننده سمنان

اگر چه سینمای ما به لحاظ محتوا، تکنیک و فیلم نامه رشد داشته است اما به هیچ وجه در شأن یک سینمای انقلابی وارد نشده و نمی تواند زمینه ساز ظهور باشد، حتی بهتر است بگوییم سیر نزولی روز افزونی داشته است.

هنر، چه در فرم و قالب، چه در محتوا و مضمون، بایستی به اهداف و آرمان های انقلاب متعهد و پایبند باشد و الا هنر سینمای ما روز به روز و بیش از پیش به ابتذال کشیده خواهد شد. اگر سینماگران ما ابتدا به جایگاه والای انسانی آگاه و نسبت به شأنیت انسانی و اهداف انقلاب اسلامی متعهد باشند، خواهند توانست در زمینه ساخت اثر هنری متعهد کام بردارند. بنابراین در مفهوم سازی سینمای ایران باید حقایق و معارف دینی بازناب داده شود تا در ذهن مخاطب ماندگار شود.

سینما به عنوان هنری جذاب و اثرگذار در سطح اجتماع می تواند زمینه ساز پرورش انسان هایی امیدوار و دارای اعتماد به نفس بوده یا بالعکس، صرفاً سیاه نمایی کند و افراد را به پوچ گرایی و نیهیلیسم بکشاند. «دست اندرکاران هنر فاخر سینما با توجه به تأثیرگذاری و جهت دهی این هنر می توانند با تولیدات خود روح امید، شوق پیشرفت، انگیزه کار و تلاش، اعتماد به نفس و اعتقاد به ارزش های اسلامی و ملی را در جامعه ترویج کنند و سهم بزرگ خود را در پیشرفت و تعالی کشور ایفا نمایند و یا این که با فیلم های خود، نسلی ناامید، پشیمان، متکی به بیگانه و تحقیر شده را پرورش دهند.»^۲

با این اوصاف اگر هنرمند، هنر دینی تولید کند در حقیقت جهاد کرده است. پس هنرمندان باید طبق نیاز جامعه ارزش ها و مولفه های دینی را از متن دین استخراج کنند، در عمق اثر خود بگنجانند تا در ذهن و جان مردم ماندگار شود.

جشنواره عمار که چند سالی است با هدف فراهم کردن بستری برای فرهنگ سازی در جامعه برگزار می شود می تواند از طریق انتخاب موضوعات عمیق دینی و ارزشی و بواسطه ظرفیت اکران مردمی که دارد راهگشا باشد. راهکارهای پیشنهادی برای جشنواره عمار:

«فرهنگ سازی مبانی دینی در جان مردم از راه گنجاندن مفاهیم در آثار خود»، «درگیر کردن هر چه بیشتر مردم در تولید و اکران فیلم ها»، «افزایش جوایز جهت جذب بیشتر مردم»، «انتخاب موضوعاتی مطابق مباحث روز و جذاب»، «ترویج معنای شهادت و ارزشهای دفاع مقدس»، «برنامه ریزی بلند مدت و نگاه به افق بلند انقلاب اسلامی»، «توجه به ویژگی های حضرت عمار در زمان خود و معادل سازی آن در زمان حاضر»، «ایجاد نشاط و امید در مردم»، «شناساندن دشمن عصر حاضر به مردم به شکل صحیح و اصولی»، «برگزاری دوره های آموزشی تخصصی در زمینه هنر و سینما به افراد متدین جهت نیروسازی برای انقلاب و مصون ماندن از فضای بیمار سینمای فعلی»، «ساخت مستندها و مجموعه هایی سیاسی مناسب سیاست مورد نظر انقلاب اسلامی»، «برگزاری دوره های اخلاقی و اعتقادی برای هنرمندان جهت تقویت بنیه اعتقادی آنها».

نقویان از «برادران» می گوید

خونی که حقیقت شایعه شش ساله را فاش کرد

مهدی نقویان متولد سال ۱۳۶۱ دارای مدرک کارگردانی از دانشگاه صدا و سیما است و هم اکنون در شبکه چهار سیما مشغول به فعالیت است. او در همه دوره های جشنواره عمار غیر از دوره اول شرکت کرده و در ششمین جشنواره عمار با مستند برادران شرکت کرده است. مهدی نقویان کارگردان مستند «برادران» در گفت و گو با خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار» ضمن اشاره به نحوه ورود خود به عرصه فیلمسازی گفت: در ابتدای دوران دانشجویی با موسسه روایت فتح همکاری داشتم و سپس در سازمان اوج، حوزه هنری و دیگر مراکز مستند سازی مشغول به فعالیت شدم و در پایان و اکنون در قسمت پخش شبکه چهار صدا و سیما مشغول به کار هستم.

در ذهنم کلید زد. وی در ادامه افزود: اخبار روز را در دفترچه ای یادداشت می کنم و سعی و علاقه ام این است که از این موضوعات مستند بسازم موضوعات روز که دغدغه مردم باشد، از عمده علاقه من و هدف من به جهت مستند سازی است.

نقویان در ادامه بیان کرد: موضوع شهید نوروزی یک ظرفیت بالقوه ای بود که من توانستم آن را بالفعل کنم. توانایی و پتانسیل در شخصیت شهید نوروزی بود و هرچقدر جلو می رفتیم خود شهید ما را راهنمایی می کرد، طرحی که من ابتدا برای مستند شهید داشتم، فقط یک سوم آن نهایی شد و باقی مانده آن را به جرات می توان گفت خود شهید راهنمایی کرد.

وی با اشاره به اینکه تا کنون در جشنواره های حقیقت، عمار، آوینی و دیگر جشنواره ها شرکت کرده است، افزود: جشنواره عمار رو به رشد است و می توان گفت کم نقص شده است و هر سال که از قدمت جشنواره می گذرد تجربه ها بیشتر و نواقص کمتر می شود. سال های قبل عدم برنامه ریزی و کیفیت در پخش فیلم ها بود اما امسال مشکلات مرتفع شده است؛ بعد از برگزاری پنج دوره، جشنواره عمار به اهداف خود رسیده و اگر این پیشرفت صعودی حفظ کند به یکی از موفق ترین جشنواره ها تبدیل می شود.

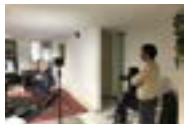
کارگردان مستند برادران با اشاره به اکران های مردمی عمار گفت: اکران های مردمی را آشتی بین مخاطبان و سینما می توان دانست زیرا در

وی با اشاره به آثار خود اظهار کرد: «زخم تازه» با موضوع خلیج فارس، «یوسف رضا» با موضوع شهید یوسف ابوالفتحی، «رمز و راز ملکه»، «نگهبان آرا» با موضوع فتنه ۸۸ و کلیپ «برخیزید» از جمله آثار من هست که در فضای رسانه ای دیده شده است «نگهبان آرا»، «گاو خشمگین» و «زخم تازه» آثاری هستند که در دوره های قبلی جشنواره عمار جایزه دریافت کردند و این آثار به کمک جشنواره عمار دیده شدند و تا قبل از آن کمتر کسی شاهد این مستند ها بود.

کارگردان مستند برادران با اشاره به موضوع و ایده مستند افزود: در سال ۸۸ اخباری در جامعه پخش شد مبنی بر مساعدت نیروهای حزب الله لبنان به نیروهای بسیجی ایران به جهت جلوگیری از اغتشاشات داخلی کشور که می توان گفت یکی از شایعات جدی در جامعه ما این موضوع بود و عمده دلیل رسانه های معاند به جهت گسترش این شایعه، عکسی بود که در خیابان قیطریه مقابل ستاد میرحسین موسوی که شخصی در عکس حضور داشت که می خواست ستاد میرحسین موسوی را تعطیل کند، در ادامه شایعه می گفتند آن شخص در تصویر همان حسین ملک از رزمندگان حزب الله لبنان است که این شایعه را

تقریباً می توان گفت اغلب رسانه های معتبر معاند پخش کردند؛ این موضوع در سال ۸۸ گذشت تا سال گذشته خبری خواندم که شخصی که در سال ۸۸ عکس آن به عنوان نیروهای حزب الله لبنان پخش شده بود به نام مهدی نوروزی است که در نبرد با گروهک های تروریستی موسوم به داعش شهید شد. این اتفاق، ساخت مستندی پیرامون این شهید را

عکسی بود که در خیابان قیطریه مقابل ستاد میرحسین موسوی که شخصی در عکس حضور داشت که می خواست ستاد میرحسین موسوی را تعطیل کند، در ادامه شایعه می گفتند آن شخص در تصویر همان حسین ملک از رزمندگان حزب الله لبنان است که این شایعه را تقریباً می توان گفت اغلب رسانه های معتبر معاند پخش کردند

«بدون مرز... عشق»؛ انقلاب اسلامی... بدون مرز

حمیدرضا حیدری

صدور انقلاب، به عنوان مساله ای تاریخی برای جمهوری اسلامی فراز و نشیب های بسیاری را دیده است، و جریان رسانه ای مومن همواره تلاش هایی را برای بازنمایی این وجه انقلاب اسلامی به کار بسته است، اما در سال های اخیر شاهد حرکتی انفجارگونه از سوی انقلاب اسلامی بوده ایم، و این اتفاق سبب به وجود آمدن هیجانی جهانی شده است، از طرفی جبهه مقابل انقلاب تمام همت و امکانات خود را به میدان آورده، و از طرف دیگر ناب ترین گوهرهای انقلابی خود را متجلی کرده اند، «بدون مرز عشق» را می توان تلاشی مومنانه برای به تصویر کشیدن این گوهرهای ناب دانست؛ روایتی فراتر از وابستگی های جغرافیایی، قصه پیوند انسان هایی با عقیده و آرمان مشترک در سرزمین های متفاوت.

این فیلم حکایت صداقت و ایستادگی کسانی است که عقیده شان را و وطنشان پنداشته اند و در راه آن به مبارزه برخاسته اند. ابوعلء شخصیت محوری فیلم از چنان صلابت و مناعت طبیعی برخوردار است که هیچ کدام از شخصیت های اساطیری تخیلی بهره ای از آن نبرده اند.

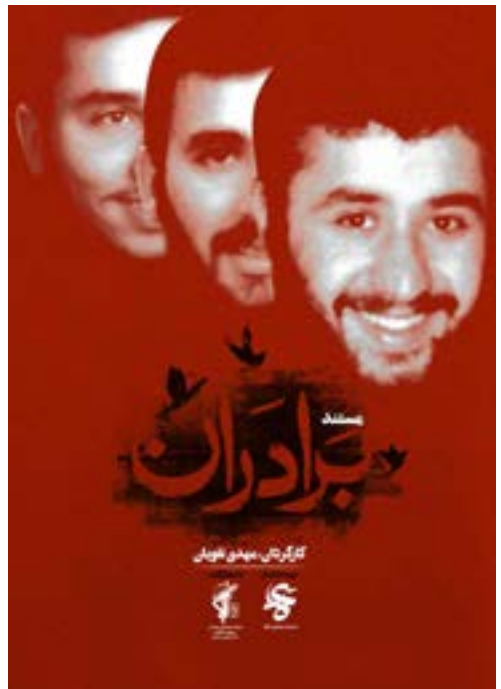
و این نشان از فضایی است که عرصه بروز و ظهور عالی ترین صفات انسانی است و فرصتی تاریخی فراهم آمده تا جریان رسانه ای انقلاب مصداق های عینی سبک تربیتی مکتب را دوباره در قالب فیلم های مستند بازتولید کند، همانند آنچه در روایت فتح اتفاق افتاد، در سال های اخیر همواره این سوال مطرح بوده که آیا با توجه به تحولات زمانه باز فضایی محیا می شود که همچون گذشته فتح الفتوح ها روایت شود؟

یا حکایت انسان های آرمانی تاریخ برای سال های متمادی به همان حکایت های هشت ساله خلاصه می شود؟

مستند هایی مانند بدون مرز، و شخصیت هایی مانند ابوعلء نوید جوششی عظیم را می دهند که تمام ظرفیت های درونی حزب الله را به رخ می کشد، دیگری می توان با سینه ای ستبر به دفاع از مکتب پرداخت و برای ناباوران انسان هایی مانند ابوعلء را مثال زد، در زمانه ای که از هر سو آفات تمدن غرب و بی کفایتی برخی مسلمان نماها هرآینه انسان ها را از پیوند با آرمان ها دورتر می کند، روایت هایی مانند «بدون مرز عشق» افراد دور مانده از معرکه را مشتاق تر به آن عهد باطنی خود با ولایت می کند.

اما این نکته را هم باید بیاد داشت که آنچه «بدون مرز... عشق ۳» را از حد یک مستند معمولی فراتر برده نه تکنیک سینمایی آن است و نه تحرک آن در صحنه های جنگی، هرچند که به اینها به حس حضور مخاطب در ماجرا کمک کرده است. آنچه این مستند را قابل ستایش می نماید نزدیک شدن به حال درونی شخصیت هاست، به طوری که در کوران ماجرا شاهد مکالمه آنها با عزیزانشان هستیم، و با صحبت های ابوعلء که هر از گاهی مخاطب را میخکوب می کند، مانند جوابی که به سوال «آیا خسته نشدی» می دهد.

بدون مرزها باید ساخته شوند تا فرزندان آینده امت همچون فرزندان امروز منادیانی از گذشته برای خود داشته باشند تا با اقتدا به آنها مسیر سخت انتظار را ببیمایند.

این جشنواره به دغدغه های اصلی مردم پرداخته می شود، به قول عماري ها، «فیلم ها به دیدن شما می آیند»، نقطه قوت اکران های مردمی در دسترس بودن فیلم ها و مستند ها برای مخاطبان است که جشنواره عمار را از مابقی جشنواره ها تمییز می دهد؛ در حقیقت اکران های مردمی را می توان صرفه جویی در وقت و هزینه و... دانست؛ از این رو تنها پیشنهاد من به اکران های مردمی عمار مدیریت خوب به جهت اکران در شهرستان ها است.

وی ضمن بیان این نکته که مشکل اصلی سینمای امروز ما کمبود نیروی انسانی انقلابی است، افزود: جشنواره عمار بر سینمای ایران بسیار تاثیرگذار بوده است، به عنوان مثال در زمان اکران فیلم های جشنواره عمار در صدا و سیما و رسانه ها و شبکه های اجتماعی شاهد بحث و بررسی و غیره جشنواره عمار هستیم که به جرات می توان گفت بر روی سینمای کشور تاثیر گذار بوده است.

مهدی نقویان در پایان گفت: در حال تولید مستندی به نام «بازی» برای حوزه هنری هستیم با موضوع روایت داستانی تحریم های ایران بعد از انقلاب که در مرحله تدوین است و تا چند ماه دیگر آماده برای پخش خواهد بود.

برادران دالوند؛ ناکام در ارائه تصویر پیامبر

میلاد پسندیده

رسول الله» در به تصویر کشیدن حضور فیزیکی پیامبر بدون نمایش چهره اما با تاکید بر دست ها و قدم های ایشان.

بدیهی است برای اثری که سالها پیش از این شروع به تولید کرده، فیلم مجیدی نمی توانسته یک الگوی تصویری برای سازندگانش بوده باشد. اما همین شیوه بکار گرفته شده توسط مجیدی را پیش از این در آثار تلویزیونی و حتی انیمیشن های دیگری هم دیده بودیم که یا درباره خود پیامبر بودند و یا به زندگی یکی از معصومین می پرداختند. اما آنچه که مورد استفاده سازندگان مجموعه «آخرین فرستاده» قرار گرفته است، هیچکدام از دو شیوه فوق نیست.

بلکه پیامبر تقریباً در هیچ صحنه ای حضور ندارد. به عنوان مثال در سکانس ورود حضرت محمد (ص) به شهر یرب، دوربین از ابتدای گردن شتری که حضرت بر او سوار است را نشان می دهد و سرشتر در میانه تصویر به نمایش می آید! گویی شادی و خوشحالی مردم برای ورود شتری است که عصایی را حمل می کند و اینگونه اثر تا ورطه توهین به ساحت پیامبر پیش می رود. در حالیکه همین سکانس در فیلم «الرساله» ی عقاد، اینگونه تصویر میشود که بیننده از فراز شتر در حالی که عصایی را روبروی خود می بیند بسوی مردم میرود و همه چشم های مردم استقبال کننده بجای شتر به ارتفاعی بالاتر دوخته شده که در واقع همان صورت پیامبر است که ما نمی بینیم اما بخاطر این نمابندی با حضرت هم احساس می شویم.

نمونه دیگری از بیان الکن مجموعه را می توان در قسمت مربوط به جنگ خندق دید. جایی که یکی از پهلوانان دشمن از روی نهر دست ساز مسلمانان می گذرد و در این سومقابل سپاه اسلام قرار می گیرد. اما بخاطر ناتوانی تولیدکنندگان اثر در نمایش حضرت علی (ع) یکی از مهمترین بخش های تاریخ اسلام فقط با نمایش یک عکس از شمشیر ذوالفقار و یک پای قطع شده عبور می کند. اما بدتر اینکه

در همان قسمت با استفاده از فناوری شبیه سازی گرد و خاک، نه ابتکار سلمان در ساخت خندق و نه ضربت برتر از عبادت جن و انس علی (ع)، بلکه طوفان شن به عنوان علت اصلی شکست دشمنان اسلام در جنگ خندق معرفی می شود! بطور کلی با وجود تلاش طولانی مدت تیم سازنده، برخلاف ادعای سازندگان اثر در مقایسه با آثار «همچون» «شاهزاده روم» و «بازگشت» و حتی «پیام راشل کوری»، نمی توان آن را به عنوان نمونه ای از توانایی جوانان ایرانی در عرصه پویانمایی سه بعدی برشمرد.

رقابت با مجموعه تلویزیونی «فرمانروایان مقدس» که ۱۲ سال پیش تولید شده هم دچار کاستی هایی است.

در پایان سوالی ذهن نگارنده را درگیر کرده و آن علت استفاده از نماد پرچم داعش در تیزر پایانی سریال است. چرا با وجود اینکه اسناد معتبری درباره نقش مَهر پیامبر اعظم وجود ندارد اما همگان با دیدن این نشانه به یاد جنایت های گروه تکفیری تروریستی داعش می افتند، باید از آن برای معرفی اثری از ایران استفاده کرد؟

مجموعه پویانمایی «آخرین فرستاده» به کارگردانی کیانوش دالوند که امسال در ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار شرکت میکند، روایتی است از تولد و زندگی پیامبر اعظم حضرت محمد مصطفی (ص) که با تکنیک سه بعدی و در ۲۶ قسمت تولید شده است.

کوروش بزرگ فیلمنامه این مجموعه را بر مبنای کتاب «فروغ ابدیت» تألیف استاد جعفر سبحانی نوشته و حجت الاسلام مظفر سالاری با استفاده از مشاوره، کارشناسی تاریخی و معارفی حجت الاسلام محمدحسین فکورو حجت الاسلام مرتضی دانشمند آن را بازنویسی کرده است.

گروه «آریا صنعت تخیل» در مدت ۶ سال تولید این اثر تلاش کرده اند تا با بکارگیری فناوری های پیشرفته در این عرصه، اثری شایسته را به سرانجام برسانند. اثری که بخاطر پرداختن به زندگی الگوی اخلاق بشری و بازگویی تاریخ درس آموز دین اسلام حتما شایسته تقدیر است.

اما «آخرین فرستاده» در رسیدن به این اهداف با موانعی روبروست که حتی باعث می شود مخاطب امروز را که در سال ۱۳۹۴ شاهد آن است، نتواند راضی نگه دارد.

از جمله این موانع، ضرابهنگ به شدت کند روایت داستان های هر قسمت است. همراه با دیالوگ هایی که با وجود طولانی بودن بیش از حدشان، در رساندن منظور و بیان اینکه چه چیزی در جریان است عاجزند. بطوری که اگر کسی آشنایی با واژگانی همچون احد و بدر و خندق نداشته باشد، متوجه نمی شود که آیا این شخصیت ها دارند درباره یک شخص دیگر صحبت می کنند یا درباره یک مکان و یا حتی درباره یک دوره زمانی؟! در تمام قسمت ها شاهد شخصیت هایی هستیم که مدام حرف می زنند و دستان خود را بی جهت به اطراف حرکت می دهند تا شاید با حرکات بدن بتوانند منظورشان را منتقل کنند اما چهره های مجسمه وار و بی روحشان، مانعی دیگری می شود برای باورپذیری شدن و ارتباط بیننده با آنچه در اکثر مواقع از زبان حضرت سلمان فارسی (س) برای کودکی از شهر مدائن نقل می شود.

به عنوان مثال خوشحالی و ناراحتی و عصبانیت شخصیت ابوسفیان تنها با تغییر فرم دهان او و شنیدن صدایش منتقل می شود بدون آنکه بنا بر احساس مورد نظر، تغییر دیگری را در چشم ها، ابروها و دیگر اجزای صورت او ببینیم.

اما معضل بزرگتر اثر برادران دالوند در عدم توانایی به تصویر کشیدن شخصیت محوری سریالشان، یعنی خود وجود مقدس پیامبر اعظم (ص)

است. چنان که پیش از این، ایشان را در دو اثر معروف سینمایی به دو شیوه خلاقانه دیده ایم. یکی در فیلم سینمایی «الرساله» ساخته مرحوم مصطفی عقاد، که با بکارگیری دوربین به عنوان نقطه دید پیامبر، علاوه بر حس حضور ایشان در تک تک صحنه ها، حس هم ذات پنداری بیننده را برمی انگیزد، تا جایی که خود را بجای پیامبر تصور کند؛ که شاید این شیوه را بتوان موثرترین تمهید برای معرفی اسوه حسنه بودن رسول اکرم به شمار آورد و همچنین تلاش مجید مجیدی در فیلم سینمایی «محمد

رو سفیدی مردمان در «سفید مثل گچ»

سعید شاه محمدی متولد ۱۴ فروردین ۱۳۷۰، دارای مدرک کارشناسی سینما، از سال ۸۸ فعالیت های هنری خود را با تئاتر آغاز کرد و پس از یک سال با دستیاری کارگردانی وارد حیطه فیلمسازی شد و تا به امروز فیلم هایی را در مقام دستیار کارگردان، منشی صحنه و بازیگر به سرانجام رسانده است و امسال با فیلم سفید مثل گچ به عنوان نخستین اثر تولیدی در جشنواره مردمی عمار حضور دارد.

شیرین و دلپذیری بود.

به نظر تان چه موضوعاتی تا به امروز از دید فیلمسازان مورد غفلت واقع شده است؟

به نظر بنده، بحث اقتصاد قصاد مقاومتی مسئله ای است که باید بیشتر به آن توجه شود؛ چرا که در برهه کنونی با چرخه ی اقتصادی ضعیفی در کشور مواجهیم و من به عنوان فیلمسازی که دوران مرکز قرار دارد این مسئله را مهم می دانم.

به نظرتون چه ویژگی سبب تمایز جشنواره عمار با دیگر جشنواره های کشور شده است؟

در سایر جشنواره های کشور فضای سنگینی وجود دارد، ولی عمار اینگونه نیست و از نظر محتوا نیز فضای ارزشی و مثبتی دارد و مسئله ای دیگر که در برخی جشنواره ها نیز حاکم است، حمایت از آثار ضد ارزشی است و به پیامد های منفی این صحنه ها توجهی نمی شود، اما چنین مسائلی در جشنواره عمار مشاهده نمی شود و عمار نشان داد که می توان با کمترین امکانات فیلم ساخت و همین جشنواره عمار راهی برای کسانی است که می خواهند کار خود را شروع کنند.

یکی دیگر از مزایای جشنواره عمار اکران های مردمی است که در سراسر کشور انجام می شود و بازخورد بینندگان بیشتر است و می تواند تاثیرات خیلی مثبتی از خود به جای گذارد و به نوعی مردم را با فیلم و سینما آشتی دهد و به نظرم با وضع موجود آینده عمار را بسیار روشن تر از امروز پیش بینی می کنم.

بفرمایید که ایده ساخت فیلم چگونه و از کجا شکل گرفت؟

کارگاه های گچ سازی روستای ملک شاهی دارای فضایی سنتی و قدیمی هستند و فیلم سفید مثل گچ نیز کاری بود که فضای سنتی آنجا را زنده می کرد، همچنین فضایی که در کارگاه های گچ سازی حاکم است، فضایی دوستانه و صمیمی است که من اسم فیلم را نیز از همین فضا گرفتم.

این کارگاه ها، از معدن های صعب العبور سنگ های معدن را با تراکتور حمل و به کارگاه می برند و اقدام به پخت آن ها و ساخت گچ می کنند. برای اینکه مستند دارای فضای خشک و خسته کننده نباشد به خط

داستانی به آن اضافه شده و شخصیتی طراحی کردم که پدرش صاحب کوره گچ سازی است و مدرسه اردویی را می خواهد برگزار کند و این پسر مسئول آوردن گچ ها می شود اما در این مسیر دچار مشکلی می شود و گچ های مدرسه را گم می کند و این نقطه عطف داستان است و در آخر نیز نماد روسفیدی را در آذربایجان می بینیم که هم پسر و پدر روی صورت دارند، پدر با کار کردن و گرد سفید گچ رو سفید میشه و پسر با امانت داری خود.

از مشکلاتی که در مسیر با شما همراه بود، بگویید.

ورود به عرصه فیلمسازی همواره با مشکلات همراه است و معمولاً اولین مشکل نیز کمبود امکانات است و دوم اینکه در مناطقی که از شهر تا حدودی دور است، مردم با دوربین و فیلم راحت نیستند و تا حدودی از این مسئله دوری می کردند اما در مجموع تجربه ی

سازنده «ایرانی های مرتد»

مجبور شدیم خود را افسر اطلاعاتی عراق جا بزینیم

حمید عبدالله زاده مستند ساز ۳۰ ساله تهرانی است که تاکنون مستندهای بسیاری از جمله، مستند «بدون مرز»، «ایرانی های مرتد» و «انجمن حجتیه» را کارگردانی کرده است؛ عبدالله زاده، با اثر انجمن حجتیه در پنجمین دوره جشنواره عمار نیز حضور داشت. «ایرانی های مرتد» نام مستندی از این کارگردان، روایتگر عملیات گردان النجباء علیه مقر نیروهای داعشی در منطقه ای به نام نباعی است و در این میان نیز مصاحبه ای با یکی از سران داعش که در اجرای حکم اعدام ۱۷۰۰ سرباز عراقی دست داشته انجام شده است.

روند ساخت مستند ایرانی های مرتد

مهمترین مسئله ای که سبب شد به سراغ این سوژه برویم این بود که در ابتدای حضور داعش در منطقه شبهه هایی مطرح می شد که چرا ایران باید در کشورهای دیگر از جمله سوریه و عراق هزینه کند و نیرو بفرستد و دنبال این بودم که کاری انجام دهم که این شبهه تا حدودی برطرف شود؛ چرا که مردم درک صحیحی از خطر قرار گرفته بیخ گوش کشور نداشتند.

از طرف دیگر به دنبال این بودم که قشری که این شبهه برای آن ها وجود دارد، یعنی مخاطبان شبکه های ماهواره ای و جوانان و نوجوانان به خصوص دانشجویان این اثر را ببینند به همین دلیل جذابیت کار برایم مهم بود و برای این که این قضیه برای مخاطب روشن شود با نیروهای جبهه مقاومت و نیرویی از داعش گفتگو کردیم.

ما در این مستند علاوه بر این که با یکی از سرکردگان داعش مصاحبه می کنیم شاهد عملیاتی در یکی از مناطق عراق هستیم که این نبرد با فرماندهی شخصی به نام ابو احمد انجام می شود. این فرد مدتی در ایران زندگی می کرده و بر ضد حزب بعث فعالیت می کرده و اکنون پس حدود ۲۰ سال باز هم به مبارزه با نیروهای داعشی می پردازد که بعضی هاشان از بازماندگان حزب بعث هستند. در مجموع حرف ما در این مستند این است که هزینه ای که در دیگر کشورها از سوی ایران صورت می گیرد با هدف ارتقای سطح امنیت ملی کشور است

را آغاز کنیم.

در مورد عبدالحمید که یکی از نیروهای مطرح داعشی بود، روند تقریباً یک ماهه ای طی شد تا توانستیم او را جلوی دوربین بنشانیم. ابتدا گروه عراقی می خواست که آن شخص را تخلیه اطلاعاتی کند و تا حدودی زمان ما صرف این قضیه شد و از طرفی دیگر هم جلب اعتماد گروه النجباء برای در اختیار قرار دادن آن نیروی داعشی برای ما مهم بود و مهمتر نیز این مسئله بود که اگر آن شخص می فهمید که با یک تیم ایرانی طرف است به طور حتم همکاری نمی کرد و اطلاعات غلط و نادرستی به ما می داد. به خاطر همین مجبور شدیم لباس نیروهای عراقی را به تن کنیم و نورپردازی صحنه را به گونه ای طراحی کنیم که نتواند افراد پشت دوربین را ببیند و مترجمی نیز از بچه های عراقی که چندین سال است در ایران حضور دارد و زندگی می کند و به لهجه عراقی تسلط دارد با خود همراه کردیم و سوالات را براساس آن چه که می خواستیم به آن برسیم طراحی کردیم و او را به عنوان افسر اطلاعاتی گروه جا زدیم و در مقابل آن داعشی قرار دادیم و بچه های النجباء نیز کمک کردند تا این شخص به عنوان نیروی امنیتی معرفی شود.

در زمان مصاحبه عبدالحمید تصور می کرد که با نیرویی امنیتی در حال مصاحبه است و به یاد دارم چند هفته ای مدام پیگیری می کردیم در حدود یک ماه تا اعتماد گروه النجباء را جلب کنیم که از این کار مشکلی برای آنان پیش نخواهد آمد.

مهمترین مسئله ای که سبب شد به سراغ

این سوژه برویم این بود که در ابتدای حضور

داعش در منطقه شبهه هایی مطرح می شد که

چرا ایران باید در کشورهای دیگر از جمله سوریه

و عراق هزینه کند و نیرو بفرستد و دنبال این

بودم که کاری انجام دهم که این شبهه تا

حدودی برطرف شود.

سختی ساخت مستند در موقعیت بحران

برخی اعتقاد دارند که در تصویربرداری جنگ نیازی به توجه به کیفیت نیست و همین که با دوربین هندی کم نیز تصویربرداری کنید مورد قبول است، اما در این میان کیفیت برایم مهم بود.

با توجه به این که مستند بحران بود و امکان دکوپاژ و فوکوس کشی نداشتیم اما در برخی مواقع خدا کمکمان کرد تا به تصاویر مطلوب برسیم.

در مستند بحران مهمترین مسئله سوژه است و نخست باید به سوژه نگاه

چگونه توانستید با نیروی داعشی ارتباط را برقرار کنید و او را جلوی دوربین خود بنشانید؟

من از تابستان ۹۳ پیگیر این مسئله بودم که اثری در زمینه مقاومت اسلامی و معرفی گروهک تروریستی داعش بسازیم اما متأسفانه موقعیت ساخت فراهم نمی شد تا این که اوایل بهمن ماه توانستیم با گروه النجباء ارتباط برقرار کنیم و به منطقه ای در عراق اعزام شویم و کارمان

ایرانی های مرتد؛

ترسیم تفکرات داعش در برابر جبهه مقاومت اسلامی

محمد رضا پورمفاز

مستند ایرانی های مرتد روایتگر عملیات گردان النجباء علیه مقرر نیروهای داعشی در منطقه ای به نام نباعی است. مستند با پخش تصاویری از شادی رزمندگان عراقی پس از پیروزی در این عملیات آغاز و با مصاحبه با یکی از نیروهای داعشی که به اسارت رزمندگان عراقی در آمده ادامه می یابد، در ادامه ی مستند، کارگردان با فلش بک، مخاطب را همراه با گردان النجباء در طول مسیر عملیات، آماده سازی تجهیزات و آشنایی با محیط همراه می کند و او را تا مرکز درگیری می برد.

در این میان کارگردان برش هایی از مصاحبه با اسیر داعشی را برای مخاطب رو می کند تا بیننده با عقاید و افکار این گروهک تکفیری که قرار است نماینده نیروهای داعشی باشد، آشنا شود.

در مستند ایرانی های مرتد، دوربین عبدالله زاده مخاطب را با عقاید دو طرف درگیری از طریق مصاحبه با نماینده ای از هر دو طرف آشنا می کند و به خوبی نشان داده که هر گروه با چه عقاید و باورهایی به جنگ می پردازد.

فضایی که عبدالله زاده در مصاحبه با نیروی داعشی ترسیم کرده تحسین برانگیز است؛ چرا که فضای سیاه و تاریک با چاشنی دود سیگار در مصاحبه با اسیر داعشی به خوبی توانسته افکار و عقاید واهی و پوچ طرفداران این گروهک تکفیری را به مخاطب عرضه کند.

فیلم ساز به خوبی توانسته با چند سؤال ساده از اسیر داعشی به عمق تفکرات نیروهای این گروهک تروریستی نفوذ کند و سطحی بودن عقاید آنان را برای مخاطب رسوا سازد و در مقابل آن در مصاحبه با ابواحمد ایدئولوژی گفتمان مقاومت اسلامی را با اقتدار نشان می دهد، آن جا که ابواحمد می گوید در جنگ هشت سال تحمیلی عراق علیه ایران، من در عراق نماندم و به ایران آمدم و همچنین چند جمله ی دیگر از زبان رزمندگان عراقی که خود را سرباز آیت الله خامنه ای می دانستند، بیننده را به عمق تفکرات جبهه مقاومت در برابر سراب اندیشه ای داعش کشاند و با نمایی از خورشید در پایان مستند این پیام را به مخاطب می رساند که پرچم اسلام تا ظهور عدالت گستر حقیقی حضرت مهدی (عج) هرگز زمین نخواهد ماند.

از دیگر نقاط قوت و برگ برنده ایرانی های مرتد تصاویر صحنه ی درگیری است که عبدالله زاده با جسارت ستودنی مخاطب را تا دل صحنه ی درگیری کشانده و با حرکت ها و تکان های به جای دوربین اضطراب و نگرانی را در دل مخاطب می کارد، گویی که هر لحظه بیننده ترس این را دارد که فیلمساز مورد هدف قرار گیرد.

تصاویر و برش های تکان دهنده فیلمساز از جنایات داعش در حادثه اسپایکرو اشاراتی به عملیات های تروریستی آن و باقی مانده اجسادشان نیز به خوبی توانسته گرد مخوف بودن این گروه تروریستی را به مخاطب نشان دهد.

در مجموع می توان ایرانی های مرتد را اثری قابل قبول در زمینه معرفی جبهه مقاومت دانست؛ چرا که توانسته در حالی که خطرات تفکرات داعشی ها را بر ایمان شرح دهد به عمق خلوص و پاکی رزمندگان عراقی در مبارزه با این تروریست ها وارد شود و ما را با فضای آن سوی مرزهای ایران که فاصله چندانی نیز با ما ندارند آشنا سازند.

ضعف مستند ایرانی های مرتد را نیز در گزارشی بودن آن و حجم بالای مصاحبه با ابواحمد به عنوان نماینده نیروهای مقاومت دانست که بعضاً به کلیشه و شعاری بودن کشیده می شد.

کرد و در مرتبه بعد باید مسائل بعدی را در نظر داشته باشیم.

جشنواره عمار چقدر توانسته به تبیین محور مقاومت پردازد؟

متأسفانه کارهایی که در زمینه مقاومت اسلامی تولید می شوند، آنگونه که باید و شاید دیده نمی شوند، و این کارها کنار گذاشته می شوند و این مسئله به خاطر کیفیت و فرم کار نیست بلکه به خاطر تفاوت نگاه داوران جشنواره هاست.

اما عمار فرصتی است تا کارهایی که از جنس مقاومت هستند دیده شوند و روحیه ای که در بچه های جشنواره عمار در این سال ها دیده ام این است که این بچه ها به دنبال رقابت نیستند بلکه می خواهند کارهایشان دیده شود و جشنواره عمار نیز با اکران فیلم ها در مساجد، شهرستان ها و نقاط مختلف کشور و حتی خارج از کشور این کار را برای فیلمسازان آسان کرده است.

نکته ای که بسیار مهم است و باید به آن توجه شود، این است که جشنواره عمار باید به سمتی برود تا فیلمسازان متعادل تر را نیز به سمت خود جذب کند و افرادی هم که هم تیپ و قیافه عمارتی نیستند به جشنواره بیایند.

به نظرم مسئله ی دیگری که باید مورد توجه مسئولان جشنواره قرار گیرد، گسترش نگاه جشنواره در پذیرش آثار است و این که عمار به عنوان جشنواره فیلم در کشور شناخته شده و اگر به صورت تخصصی حرکت خود در این مسیر ادامه دهد موفق تر خواهد بود.

گفت و گو با اکران کننده فیلم های عمار در چابهار فیلمسازان به مناطق محروم بیایند

بهنام گلنوش مقدم از مدارس و مساجد شروع کرده و به روستاهای صفرمرزی رسید؛ او انتظار دارد که فیلمسازان به مناطق محروم بیایند و مستند محرومیت را روایت کنند. او عمار را روی محرومیت مردم منطقه‌ی خودش می‌داند و می‌گوید: «اکران مردمی یعنی این که مشکلات و دغدغه‌های مردم در آن دیده شود. اکران مردمی یعنی حرکتی که صفر تا صد آن را مردم مدیریت می‌کنند.»

خانواده‌ی ایشان بیشتر و بهتر شد. جشنواره‌ی مردمی، اکران مردمی هم می‌خواهد. اکران مردمی یعنی این که مشکلات و دغدغه‌های مردم در آن دیده شود. مردم هم در اکران نقش برجسته‌ای دارند. اکران مردمی یعنی حرکتی که صفر تا صد آن را مردم مدیریت می‌کنند.

اکران در نقطه‌ی صفرمرزی

شروع کار ما از افتتاحیه‌ی جشنواره دوم و در مسجد امام حسین (ع) بود. تقریباً ۲۵ نفر در مراسم افتتاحیه حضور داشتند. در آخرین اکران از جشنواره‌ی چهارم، مخاطبین ما به بیش از ۲ - ۳ هزار نفر رسیدند. هر چه در بحث اکران‌ها مرحله به مرحله پیش می‌آمدیم، تعداد استقبال کننده‌ها دو چندان می‌شد. از منازل تماس می‌گرفتند: «ما می‌خواهیم اکران داشته باشیم.» در چابهار، «کنارک» و در دورترین روستاهای صفرمرزی اکران داشتیم. یکی از روستاهای شاخصی که در آن اکران داشتیم،

جشنواره‌ی مردمی، اکران مردمی می‌خواهد

با حضور در اکران فیلم در مرکز استان با جشنواره‌ی عمار آشنا شدم. رابطه‌ای که با آقای کیخا دبیر استانی جشنواره داشتم، زمینه‌ی ورود من به عمار را مهیا کرد تا در شهر خودم به شکل جدی کار کنم. فیلم‌ها توسط دبیرخانه‌ی استانی تکثیر و به شهرستان‌ها ارسال می‌شد. برنامه‌ریزی می‌کردیم تا در سطح شهرستان و در مکان‌های مختلف اکران داشته باشیم. نکته‌ی مثبت، تفکیک فیلم‌ها توسط دبیرخانه‌ی استانی بود. «کوچه‌ی مقدس»، «یزدان تفنگ ندارد»، «نبرد خلیج فارس» از فیلم‌هایی بود که مورد استقبال قرار گرفت. انیمیشن «نبرد خلیج فارس» در مدارس مورد توجه قرار گرفت. «یزدان تفنگ ندارد» به جهت بومی بودن موضوع، توانست شناخت خوبی از شهید «گلدوی» بدهد. خیلی‌ها این شهید بزرگوار را از طریق این فیلم شناختند. بعد از اکران این فیلم، ارتباط عموم مردم با شهید و

گفت و گو با اکران کننده‌ی در قروه کردستان

مخالف‌هایی که مخاطب خاص شدند

محمد حسین کرمی از جشنواره چهارم عمار به خیل اکران کننده‌ها پیوسته است. افرادی که با پخش فیلم در مساجد مخالفت می‌کردند، حالا مشتری‌های خاص فیلم‌های او شده‌اند. زنگ عمار را در مدارس اجرا کرده و دانش‌آموزان را به دیدن فیلم‌های عمار ترغیب کرده است. صحبت‌های مختصر ولی زیبایی او را با هم می‌خوانیم.

زندگی در فضای فیلم

چند بار در تلویزیون و اینترنت حرفه‌ایی در مورد جشنواره‌ی عمار شنیده بودم اما وقتی دیدم یکی از دوستانی که اکران می‌کرد، دست تنها است، تصمیم گرفتم تا کمکش کنم. حدوداً ۱ ماه قبل از جشنواره‌ی چهارم اکران‌ها را شروع کردیم. اکران مردمی کار دشواری که مردم آن را به انجام می‌رسانند. فیلم‌ها از خود مردم است و زیر نظر هیچ ستادی نیست. تأثیری که فیلم روی مردم می‌گذارد خیلی بیشتر از تأثیر سخنرانی و خطابه است. تماشای فیلم نوعی زندگی کردن در فضای فیلم است.

دارد. ابتدای اکرانها چند پیرمرد مشکلاتی را برای پخش فیلم ایجاد می‌کردند ولی وقتی فیلم را دیدند، از جلسات بعدی افراد دیگری را برای تماشای فیلم می‌آوردند. در پایگاه ویدئوپروژکتور نداشتیم و مجبور بودیم فیلم‌ها را با کامپیوتر یا صفحه کوچک لب‌تاپ اکران کنیم. اوایل اکران پیرمردها و مسجدی‌ها مخاطبان ما بودند، تا اینکه کم‌کم مخاطبان جوان هم اضافه شدند. نهایتاً شرایط طوری شد که بچه‌های سن پایین همه می‌آمدند و در محل اکران، جایی برای نشستن نبود.

زنگ عمار

یکی از مشکلات کمبود امکاناتی مثل ویدئوپروژکتور بود. به خیلی از ادارات و سازمانها سر زدیم اما در نهایت چیزی دستمان را

در مدرسه هم اوایل کار مخالفت‌هایی شد
ولی معلم پرورشی مدرسه فیلم‌ها را پسندید و پذیرفت که از ویدئوپروژکتور مدرسه برای پخش فیلم استفاده شود. در زنگ پرورشی بچه‌های مدرسه آزاد بودند که در کلاس بمانند و فیلم ببینند یا بیرون بروند. همه‌ی دانش‌آموزان در کلاس می‌ماندند و فیلم میدیدند.

مخالف‌هایی که مخاطب خاص شدند

در مسجدی که اکران داشتیم، پایگاه کوچکی

اکران خانوادگی فیلم‌های «مادر» و «حاجی بابا» در سوادکوه شمالی مازندران

اکران فیلم روز داوری در مسجد قائمیه موسی آباد نوشهر مازندران

کودکان قرآن آموز گراشی هم به نظاره فیلم‌های عمار نشستند

نشست دوستانه اکران‌کنندگان جشنواره مردمی فیلم عمار در شهرستان

خمینی شهر

افتتاحیه جشنواره مردمی فیلم عمار در شهرستان بهارستان در منزل

شهید مدافع حرم سید محمد حسینی

در منطقه‌ی «نگور» چابهار بود. در آن روستا جمعیتی بالغ بر ۵۰۰ نفر در محل اکران حضور داشتند. از تمامی اقشار جامعه و از بچه‌های ۵-۶ ساله تا افراد بالای ۸۰ سال برای تماشای فیلم آمده بودند.

فیلم‌سازان به مناطق محروم بیایند

باید دبیرخانه‌ی جشنواره نگاه فیلم‌سازان را نسبت به مناطق محروم و مشکلاتی که عموم مردم با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، ارتقاء بدهد. فیلم‌سازان باید به این موضوعات رو بیاورند و مشکلات مناطق محروم را به تصویر بکشند. از سوژه‌های مربوط به شهر «کنارک» و چابهار، می‌توان به موضوع کمبود امکانات و فقر در منطقه اشاره کرد. شهدای منطقه اعم از شهدای وحدت و شهدای مظلوم دیگر سوژه‌های خوبی برای فیلم ساختن هستند. من دست‌عزیزانی که بخواهند این کار را انجام دهند، می‌بوسم.

نگرفت. پول خرید ویدئوپروژکتور را هم نداشتیم. بعد از مدتی در دبیرستان ابوریحان بیرونی «قره» اکران کردیم. در مدرسه هم اوایل کار مخالفت‌هایی شد ولی معلم پرورشی مدرسه فیلم‌ها را پسندید و پذیرفت که از ویدئوپروژکتور مدرسه برای پخش فیلم استفاده شود. در زنگ پرورشی بچه‌های مدرسه آزاد بودند که در کلاس بمانند و فیلم ببینند یا بیرون بروند. همه‌ی دانش‌آموزان در کلاس می‌ماندند و فیلم می‌دیدند. اوایل برای تبلیغات در سطح شهر بنر می‌زدیم. بعد هم به دوستان و همسایه‌ها خبر دادیم. از روحانی مسجد خواستیم که اهالی محل را با خبر سازد.

برادری تشیع و تسنن

شهرستان «قره» ۵۰ درصد اهل تسنن و ۵۰ درصد شیعه دارد ولی شیعه و سنی با هم مثل برادرند. انگار نه انگار مذهبشان فرق می‌کند. اذان اهل سنت هر پنج وعده پخش می‌شود. هم اهل سنت و هم اهل تشیع نماز جمعه دارند. پلیس و نگهبان هم هست که کسی مشکلی برای مراسم‌ها ایجاد نکند. برادران اهل سنت در سینه‌زنی‌ها حاضر می‌شوند و شاید بیشتر از ما به حضرت عباس (ع) علاقه‌مند باشند. هم‌دلی و برادری مردم، می‌تواند سوژه‌ی خوبی برای فیلم ساختن باشد. از طرف دیگر چون استان ما مرزی است، سوژه‌های خوبی برای فیلم‌سازی پیدا می‌شود.

در سامانه اکران مردمی عمار (عمار پورتال) بخوانید

ammarportal.ir

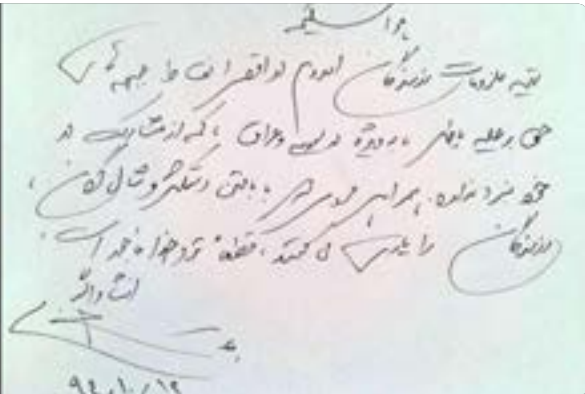
با شعور مذهبی خود جشنواره عمار را به خوبی جلو برده‌اند. لازم به ذکر است شورای سیاست‌گذاری نماز جمعه کشور برای ایجاد انگیزه و تشویق فیلم‌سازان و هنرمندان به آثار تولید شده با مضمون های حماسی و انقلابی و سوزهای مربوط به آن فیلم ها ارسالی را در مکان ستاد نماز جمعه اکران می‌کند.

جشنواره مردمی عمار،

آغازکننده صدور انقلاب از دریچه هنر است

به گزارش خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره عمار» به نقل از روابط عمومی اداره کل تبلیغات اسلامی استان اصفهان، رئیس اداره تبلیغات اسلامی نطنز در نشستی که با امام جمعه بادرود داشت با اشاره به اینکه هنر از بهترین ابزارهای القای فرهنگ به دیگران است اظهار کرد: جشنواره مردمی عمار آغازکننده صدور انقلاب از دریچه هنر است و جشنواره عمار با یک کار خوب و ارزشی آغازکننده صدور انقلاب از دریچه هنر است. مجیدی تبار جشنواره عمار را موجب تغییر عمده در حوزه سینما و رسانه ذکر کرد و یادآور شد: این تغییرات به دلیل حضور جوانان ارزشی است که جای قدردانی دارد.

وی با اشاره به اینکه فعالان و اکران‌کنندگان جشنواره عمار دارای شوق، علاقه و ظرفیت‌های مناسب هستند، خاطر نشان کرد: این افراد فرهنگی

دست‌نوشته دکتر حسن عباسی برای پویش مردمی پشتیبانی از رزمندگان جبهه مقاومت در حاشیه جشنواره عمار

اکران و عرضه فیلم‌های عمار در کافه کتاب شاهرود

همزمان با سالروز حماسه نهم دی ماه اکران فیلم‌های جشنواره مردمی فیلم عمار در شاهرود هم آغاز شده و این فیلم‌ها در مساجد، هیئات های مذهبی و برخی پایگاه‌های بسیج به نمایش گذاشته می‌شود. به گفته مصطفی واحدی، رابط اکران‌های مردمی استان سمنان اکران فیلم‌های منتخب این جشنواره در کافه کتاب شاهرود در دو سانس صبح و عصر از ساعت ۹ الی ۱۲ ویژه خواهران و سانس بعد از ظهر از ساعت ۱۶ الی ۱۹ ویژه برادران انجام می‌شود علاقه‌مندان برای تهیه و اکران فیلم‌های این جشنواره می‌توانند به دفتر دبیرخانه این جشنواره واقع در شاهرود، خیابان تهران، کافه کتاب مراجعه کنند.

عروسک‌های دست‌بافت اهدایی برای فرزندان شهدای جبهه مقاومت توسط

خانم ارجمند

توسط انجمن قرآنی «چهل شب با چهل شهید» کاشمر خراسان رضوی
**اکران تیزرهای «سلام» و «اکران مردمی»
 در منزل شهید محمد رحیم زاده**

جلسه انجمن قرآنی «چهل شب با چهل شهید» که چند سالی است اکران مردمی فیلم های جشنواره عمار را شروع کرده، امسال هم اکران فیلم های جشنواره ششم را دنبال می کند. این جلسه که با تلاوت دوره ای قرآن شروع می شود و با تفسیر قرآن ادامه می یابد، با اکران فیلم پایان می یابد. در جلسه اخیر این نشست قرآنی تیزر «سلام» و «اکران مردمی» به نمایش درآمد گفتنی است طرح فرهنگی قرآنی «چهل شب با چهل شهید» از ۳۲ سال پیش در شهرستان کاشمر برگزار می شود. این طرح که یادگار شهدا و سرداران شهید این شهرستان است، با استقبال گسترده نوجوانان و جوانان روبه رو می شود.

اکران های مسجد سید الشهداء، علیه السلام شهر قدس

در شب سوم ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار در شهرستان قدس، مسجد سیدالشهداء علیه السلام میزبان اکران فیلم «مثل زینب» بود. این فیلم که روایتی است از فاجعه منا تماشاگران را تحت تأثیر قرار داد و به یکباره صدای گریه تماشاگران را بلند کرد. این اکران پس از نماز مغرب و عشا برگزار شد و حدود ۵۰ نفر حضور داشتند که ۳۰ نفر مرد و ۲۰ نفر خانم بودند. همچنین اکران دیگری هم مخصوص کودکان در این مسجد برگزار شد.

آمادگی ۱۵۰ نفر برای اکران های مردمی عمار در لرستان

پخش داشته باشد اکران می شود. وی با اشاره به اینکه امسال جشنواره فیلم عمار برای ششمین بار در استان برگزار می شود، گفت: فیلم عمار به مناسبت های مختلف و در موضوعات متفاوتی در استان برگزار می شود.

به گزارش خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره عمار» به نقل از لرستان خبر، مهدی میرزایی، بابیان اینکه از نهم دی ماه جشنواره مردمی فیلم عمار به صورت رسمی در استان های کشور آغاز شده است، اظهار داشت: طی چند روز آینده مراسم افتتاحیه جشنواره فیلم عمار در استان لرستان برگزار می شود که در این مراسم از خانواده شهداء و بزرگان شهر نیز دعوت به عمل می آید.

وی با اشاره به اینکه حدود ۴۰ اثر در قالب فیلم، ماهنگ، تله فیلم و انیمیشن به جشنواره فیلم عمار در استان لرستان ارسال شده است، افزود: این فیلم ها در مباحث مختلف اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، مذهبی اکران می شوند.

دبیر جشنواره مردمی فیلم عمار در لرستان بابیان اینکه تاکنون ۱۵۰ نفر برای اکران فیلم مردمی عمار در استان لرستان ثبت نام کرده اند، عنوان کرد: فیلم عمار در اکثر شهرستان های استان لرستان اکران می شود. وی بیان کرد: فیلم مردمی عمار در مکان های مختلف از جمله مساجد، دانشگاه لرستان، قبل از خطبه های نماز جمعه و در امکانی که امکان

اکران کننده پاکستان؛ فیلمساز عمار

سید محمد عمار یاسر، جوانی پاکستانی است که در قم متولد شده و در حال حاضر به تحصیل در مرکز جامعه المصطفی العالمیه می پردازد، او فعالیت هنری خود را از دوران دبیرستان با کار با نرم افزارهای ساده ساخت کلیپ آغاز و رفته رفته فعالیت خود را تخصصی کرد و فیلم کوتاه داستانی «سنگر» نخستین تجربه حرفه ای عمار یاسر در زمینه کارگردانی است.

سید محمد عمار یاسر، کارگردان اثر داستانی «سنگر»، در گفت و گو با خبرنگار نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار، با بیان این که ایده این اثر پس از دیدن یک عکس به ذهنم آمد، اظهار داشت: هدفم از ساخت این اثر، نمایش نفوذ فرهنگی است که از طریق ماهواره وارد کشور می شود.

وی، با اشاره به اثرات مخربی که ماهواره در جامعه از خود به جای می گذارد، تصریح کرد: ماهواره و شبکه های فاسد آن افزون بر تخریب بنیان خانواده سبب از بین رفتن ارزش های اخلاقی و اسلامی کشور می شود. عمار یاسر، با بیان این که در اثر «سنگر»، نفوذ آمریکا از طریق ماهواره به درون خانواده ها را در گونه ای متفاوت به نمایش گذاشتیم، تصریح کرد: هر خانه ای که برپا آن ماهواره ای نصب شود، فتح الفتوح دشمن است و این را نیز راسعی کردیم در فیلم نشان دهیم.

دانشجوی جامعه المصطفی العالمیه با بیان این که از طریق رسانه ملی با جشنواره عمار آشنا شدم، اظهار داشت: پس از آشنایی با جشنواره عمار در سال ۹۱ در بخش «فیلم ما» شرکت کردم و هم اکنون نیز با اثر داستانی «سنگر» حضور دارم.

عمار یاسر، با اشاره به سفرهای خود به پاکستان و زمینه سازی اکران فیلم های عمار در این کشور، تصریح کرد: در چند نوبت فیلم های جشنواره را از سامانه اکران های مردمی دریافت کردم و در پاکستان به اکران رساندم.

کارگردان داستانی «سنگر» با بیان این که خوشبختانه اکران هایمان در پاکستان با استقبال خوبی مواجه شده است، تصریح کرد: مردم پاکستان به سریال های ایرانی از جمله «یوسف پیامبر» و «مختارنامه» و دیگر فیلم های حوزه دینی علاقه دارند از این رو این فیلم ها در فاصله بسیار اندک از پخش با ایران در کیفیت های مختلف دوبله و در این کشور توزیع می شوند و فیلم های جشنواره عمار نیز در اکران های محلی، با استقبال خوبی مواجه می شوند.

وی با بیان این که جشنواره عمار به تنهایی در مسیر معرفی و تبلیغ ارزش های انقلابی در حال فعالیت است، اظهار داشت: جشنواره عمار ایده هایی که در بخش های مختلف به کار می گیرد بسیار خوب است و این عرصه پتانسیل خوبی برای معرفی آرمان های نظام اسلامی است.

عمار یاسر، با اشاره به این مسئله که دغدغه امروز بنده مسئله تفرقه شیعه و سنی است، خاطر نشان کرد: متأسفانه در برخی از کشورها از جمله هند به دلیل فعالیت شیرازی ها، سخنان رهبری به خوبی منتقل نمی شود و بنده در اثر آینده خود با تعدادی از دوستان به دنبال ساخت اثری پیرامون نامه رهبری به جوانان هستیم؛ از این رو از فیلم سازان و فعالان فرهنگی می خواهیم که نگاه ویژه ای به مسلمانان هند و پاکستان داشته باشند تا پیام انقلاب به خوبی و از راه صحیح به آنها منتقل شود.

کارگردان «بدون مرز» از دکتری ایرانی می گوید خدمت به انسان ها؛ بدون رسانه و بدون مرز

سعید عزیزی، فعالیت رسانه ای خود را از سال ۸۴ را آغاز کرده است و در اثر مستند جنگ به روش آمریکایی حاضر شده و در این سال ها همکاری هایی با شبکه پرس تی وی داشته است. عزیزی تجربه های ساخت مستند در داخل و خارج از کشور را داشته است و افزون بر کارهایی که در داخل کشور ساخته آثار «بچه های هیمالیا» در نپال، «آشنای دور»، «رگه های حیات» و «مسیر مومبایسا» را در کشورهای آفریقایی کارگردانی کرده است. «بدون مرز» عنوان هفتمین اثر سعید عزیزی، پیرامون تلاشهای یک پزشک در آن سوی مرزها جهت بهبود و سلامتی انسان هاست

در مورد اثر مستند بدون مرز؟

به صورت فرمی اگر بخواهیم به اثر نگاه کنیم، با اثری پرتره مواجه هستیم، اما در محتوا به دنبال این بودم که مظلومیت کشورهای آفریقایی که مستعمره غرب بوده اند و اکنون با کمبودهایی مواجه هستند به تصویر بکشم و در مرحله بعد می خواستم الگویی عملی را برای علاقه مندان که می خواستند به نحوی به بشریت خدمت کنند و در محیطی قرار بگیرند که تحریبات متفاوت تری از کشور خودمان داشته باشد، معرفی کنم.

امام علی (ع) در حدیثی در زمینه کمک انسان مسلمان به دیگر انسان ها می فرماید اگر در دین یا تو برادر نیستند اما همزاد تو هستند و باید به آن ها کمک کنی و من در این مستند می خواستم نشان دهم که هستند افرادی که بدون تبلیغات رسانه ای و به

اما نکته دیگر شرایط فیلمبرداری در آفریقا بود؛ چرا که ما مدام به شهرهای مختلف می‌رفتیم و استرسی که در من ایجاد می‌شد به واسطه فضای امنیتی و دلهره آور موجود در آن کشورها تا حدودی کار را سخت می‌کرد.

از آن جایی که تخصص دکتر، در زمینه های بیماری عفونی بود و بنده کار ساخت مستند را تک نفره انجام می‌دادم تا حدودی کارمان را ساخت کرده بود؛ چرا که بیمارستان‌ها بسیار شلوغ و شرایط بدی حاکم بود و امکان ابتلاء خودمان به بیماری وجود داشت و سعی کردیم با تمام توان، مشکلات و سختی‌های کار دکتر عمادی را در اثر نشان دهیم.

جشنواره عمار تا چه میزان می‌تواند در بیان ناگفته‌ها مؤثر باشد؟

جشنواره عمار و پشتوانه ی مردمی آن اتفاق بزرگی است و فیلم‌هایی که امکان نمایش گسترده را ندارند را به دست خود مردم به اکران می‌رساند، اما انتقادی که به این جشنواره وارد است این است که در برخی موارد مباحث سیاسی را به مسائل حزبی تنزل می‌دهد و اگر جذب حداکثری را در دستور کار خود قرار دهد تا حدودی مؤثرتر خواهد بود.

جشنواره عمار با بالابردن کیفیت آثار دریافتی می‌تواند مخاطب بیشتری جذب کند و گمان می‌کنم که آثار جشنواره عمار امسال تا

حدودی نسبت به سال‌های گذشته کیفیت بیشتری دارد و این نوید را می‌دهد که شاهد اتفاقی بزرگ در این زمینه باشیم و گام بعدی این است که دوستان در حوزه‌هایی که تا به امروز مغفول مانده وارد شوند و به فیلمسازان این جرأت را دهند که به آنچه که شاید تا به امروز به اشتباه خط قرمز فرض می‌شده وارد شوند به خصوص در حوزه‌های فرهنگی و اجتماعی چرا که اگر به دنبال تحول باشیم این تحول از جنس تحول فرهنگی و اجتماعی خواهد بود.

می‌خواستم نشان دهم که هستند افرادی که

بدون تبلیغات رسانه‌ای و به دور از جوسازی

هایی که بازیگران هالیوودی برای اقدامات

رسانه‌ای و معافیت‌های مالیاتی انجام

می‌دهند، سال‌ها به کشورهای محروم می

روند و به آنان کمک می‌کنند.

دور از جوسازی‌هایی که بازیگران هالیوودی برای اقدامات رسانه‌ای و معافیت‌های مالیاتی انجام می‌دهند، سال‌هاست که به کشورهای محروم می‌روند و به آنان کمک می‌کنند.

چگونه با سوژه اثر بدون مرز آشنا شدید

هنگام ساخت مستند قبلی خود، با سوژه مستند «بدون مرز»، آشنا شدم، پزشکی ایرانی که به صورت داوطلبانه و بدون این که مأموریتی داشته باشد، در کشورهای آفریقایی خدمات پزشکی رایگان به مردم آن کشورها ارائه می‌دهد.

پس از بازگشت به ایران و اتمام آن مستند، به دنبال این شخص گشتم و او را متقاعد کردم تا در سفر بعدی خود با او همراه شوم و بتوانم از فعالیت‌هایش به تهیه مستند بپردازم.

در آذرماه سال ۹۲ جلساتی با دکتر عمادی سوژه اثر گرفته شد، و تعیین شد در اولین سفر وی که در فروردین ۹۳ قرار بود، صورت گیرد، با او همراه شوم و تقریباً در آن زمان ۳ ماهه تحقیقات خود را کامل کردم.

فیلمبرداری این مستند، نزدیک به یک سال به طول انجامید و در این سفر دکتر عمادی افزون بر درمان مردم در کشورهای آفریقایی به روستاهای سمنان و مازندران نیز سرزد و به مداوای بیماران در این مناطق نیز پرداخت و همچنین از فعالیت‌های وی در بیمارستان‌های شهر تهران تصویرهایی گرفته شد.

مشکلاتی در طول ساخت اثر نیز برایتان پیش آمد؟

در ساخت هر مستندی به هر حال مشکلاتی در ابتدا و در طول مسیر وجود دارد، اما در این مستند راضی‌نگه داشتن سوژه در طول مسیر تا حدودی مشکل بود، چرا که دکتر عمادی تا به حال در مستندی حضور نیافته بود و این جلب اعتماد برای آغاز کار مقداری به طول انجامید.

سلسله مستند «روایت نصر»

روایت ناصران آخرالزمانی فرزند فاطمه (س)

ساسان فلاح فرمتولد ۱۳۷۲ در شهرستان کرج و طلبه سطح یک مدرسه علمیه امام محمد باقر(ع) تهران، ۶ سال پیش همزمان با ورود به حوزه علمیه، فعالیت خود را در عرصه فیلم سازی آغاز کرد و با ۸ مستند حضور ی فعال در جشنواره مردمی عمار دارد.

وی افزود: در این صوت، یکی از شهدای مدافع حرم در لحظات آخر زندگی با تعرض به درگاه خداوند مناجات می کرد و این برای ما جالب بود و بعد از آن تصمیم به ساخت این مستند کردیم.

این مستندساز جوان، ادامه داد: شهید صابری مدت ها در تکاپوی رفتن به سوریه و دفاع از حرم حضرت زینب(س) بود و بسیاری از مباحث نظامی و استفاده از سلاح های مختلف را آموزش دیده بود؛ از این در مدتی کوتاه فرمانده یکی از گروهان های فاطمیون به نام گروهان حضرت علی اکبر(ع) شد.

وی افزود: یکی دیگر از این مستند ها پیرامون شهید حمید رضا زمانی است که نصف بدنش در جرف الصخر عراق و در مسیر زائران اربعین و نصف دیگر آن در ایران مدفون است.

این مستند ساز جوان، با اشاره به رشادت مجاهدان افغانی در دفاع از حرم اهل بیت(ع)، تصریح کرد: دو قسمت از سلسله مستند «روایت نصر» در مورد دو تن از مدافعان حرم افغانستانی است؛ یکی از آنها جمعه خان مبارز جانباز قطع نخاع افغانستانی است که تک و تنها در کرج زندگی می کند برادرش هم اگر بتواند روزی یک بار به او سر می زند و دیگری ابوالفضل صادقی جانباز ۸۱ ساله افغانستانی است که علاوه بر ترکش ها و جراحاتی هنگام نبرد، سه بار دچار موج گرفتگی شده اما به خاطر هدف والای خویش هم اکنون نیز در سوریه در حال مبارزه است.

وی افزود: به نظرمی رسد زمان زیادی تا شهادت افرادی همچون ابوالفضل صادقی و جمعه خان مبارز که ۹ ماه به روی تخت با زخم های خود دست و پنجه نرم می کند، باقی نمانده است؛ از این رو بر ماست تا از زبان خودشان، اهدافشان مورد بررسی قرار گرفته و بدانیم چه نگاهی نسبت به جبهه

ساسان فلاح فر، کارگردان سلسله مستند «روایت نصر»، در گفت و گو با خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار»، این سلسله مستند را روایت ناصران آخرالزمانی فرزند فاطمه(س) خواند و اظهار داشت: هدف ما به نوعی ادامه دادن راه شهید آوینی بود؛ از این رو بر آن شدیم آثاری در مورد شهدای مدافع حرم تولید کنیم.

وی افزود: جبهه مقاومت اسلامی در عراق و سوریه از سوی رسانه های مختلف پیگیری می شود اما شهدای مدافع حرم و کسانی که در این نبرد حماسه آفرینی می کنند مورد غفلت قرار گرفته اند؛ از این رو امیدواریم در مستند روایت نصر بتوانیم گوشه ای از حق آنها را ادا کنیم.

فلاح فر، با اشاره به آثار تولید شده در سلسله مستند «روایت نصر» بیان داشت: ۵ مستند در مورد شهیدان مصطفی صدرزاده، مهدی صابری، حمید رضا زمانی و دو تن از مجاهدان جانباز افغانستانی به نام های جمعه خان مبارز و ابوالفضل صادقی تولید شده است.

کارگردان سلسله مستند «روایت نصر»، به توصیف قسمت هایی از این مستند پرداخت و گفت: شهید مصطفی صدرزاده با نام جهادی سید ابراهیم یکی از فرماندهان گردان های تیپ فاطمیون در سوریه بود که حاج قاسم سلیمانی در این مستند درباره شهید صدرزاده می گوید: «من عاشقش بودم».

فلاح فر، با اشاره به قسمت دیگری از مستند «روایت نصر» پیرامون شهید مهدی صابری بیان داشت: شهید صابری فرمانده گروهان حضرت علی اکبر(ع) بود، در ابتدا تصمیمی در خصوص ساخت مستند درباره این شهید نداشتیم اما صوتی با نام شهید صابری در فضای مجازی پخش شد که خیلی ما را به فکر فرو برد.

محرومیت وجود داشته باشد.

وی افزود: عوامل این مستند طی همراهی با گروهی جهادی در ایام نوروز به بیش از ۵۰ روستا سرزدند و اینگونه به نظر می رسید که آنها تا کنون رنگ آبادانی را به روی خود ندیده اند از این رو در مستند «آبادانی خرمشهر» بیشتر با دردهای مردم این منطقه آشنا شده و در کنار آن به فعالیت جوانان دغدغه مند در عرصه سازندگی و خدمت به مردم پرداخته ایم.

این مستند ساز جوان ، با اشاره به حضور دو مستند «مری مجاهد» و «چند فریم خاطره»، در جشنواره مردمی عمار، بیان داشت: این دو مستند پیرامون شهید امر به معروف و نهی از منکر «علی خلیلی» تولید شد؛ از آنجا که اقدام شهید خلیلی یک کار مقطعی نبود و از اعتقادات وی نشئت می گرفت، در مستند «مری مجاهد» با به تصویر کشیدن حرف های ناگفته مادر شهید و دوستان وی به دلایل و عقبه فکری اقدام شهید خلیلی پرداختیم؛ مستند «چند فریم خاطره» نیز روایتی دلنشین پیرامون این شهید بزرگوار است.

کارگردان مستند «مری مجاهد»، بر لزوم حضور نیروهای ارزشی در فضای رسانه ای تاکید و خاطر نشان کرد: از ابتدای انقلاب تا کنون نسبت به اهمیت رسانه توجه کافی به ویژه از سوی قشر مذهبی صورت نگرفته است؛ از این رو لازم است کسانی که خداوند توفیق همراهی با امت حزب الله را به آنان عنایت کرده استعدادهای خویش را این زمینه به کار گیری کنند. فلاح فر، با اشاره به فرصتی که جشنواره مردمی عمار برای نمایش آثار همسو با تفکر انقلاب اسلامی پدید آورده است، تاکید کرد: برای اینکه علاقه مندان به جبهه انقلاب اسلامی، فعالیت خوب و موثری جهت صدور انقلاب در دنیا داشته باشند افراد دغدغه مند و با استعداد با فعالیت گسترده و شبانه روزی در این عرصه فعالیت کنند.

مقاومت و صدور انقلاب دارند تا بسیاری از شبهاتی که در مورد مدافعان حرم بیان می شود نیز برطرف گردد.

فلاح فر، با اشاره به مظلومیت افغانستانی های مدافعان حرم، عنوان کرد: در میان مدافعان حرم، بچه های لشکر فاطمیه مظلومیت خاصی دارند بخصوص در ایران که کم لطفی هایی نسبت به افغانستانی ها صورت می گیرد اما سرلشکر سلیمانی به دلیل مردانگی و جنگ آوری شان، نگاه ویژه ای به آنها دارد؛ از این رو تا کنون سه قسمت از سلسله مستند «روایت نصر» به این غیور مردان اختصاص داده شده است.

کارگردان سلسله مستند «روایت نصر»، با اشاره به مراحل ساخت این مستند ها، بیان داشت: بخشی از سختی کار به دلیل فضای امنیتی پیرامون مسائل مرتبط با شهدای مدافع حرم و اعتماد خانواده های آنها به عوامل تولید مستند و توجه به این مسئله که مسائل اطلاعاتی و نظامی، روند تولید را متوقف نکند.

وی افزود: عوامل این مستند را حدود ۸ نفر از طلاب و دانشجویانی با میانگین سنی ۳۲ سال تشکیل می دهند که در کنار درس خواندن در پاره ای از موارد برای تامین هزینه های تولید مستند به کارگری و مسافرتی روی می آورند.

فلاح فر، «آبادانی خرمشهر» را عنوان دیگر مستند ارسالی خود به جشنواره مردمی عمار خواند و گفت: خرمشهر و مردم آن، به لحاظ موقعیت جغرافیایی نقش استراتژیکی در جنگ و سال های پس از آن ایفا کردند اما پس از گذشته بیش از ۰۳ سال از جنگ تحمیلی همچنان بسیاری از خانواده ها از ضروریات و لوازم اولیه زندگی برخوردار نیستند در حالی که با وجود منطقه آزاد تجاری، نباید چنین حجم گسترده ای از

کودک و اشغالگر

انیمیشن «کودک و اشغالگر» به کارگردانی کیانوش دالوند، یک کمدی تلخ است با تکنیک ۳ بعدی رایانه‌ای ساخته شده و با استفاده از عنصر اکشن توانسته جذابیت خاصی به اثر بدهد. سری تازه این مجموعه که در ۱۳ قسمت ساخته شده است و می‌کوشد با محور قرار دادن زندگی یک کودک فلسطینی و خواهر کوچکترش در مواجهه با یک سرباز اسرائیلی که به انحراف مختلف برای آنها مزاحمت ایجاد می‌کند، داستان‌های مختلفی را روایت کند.

«خمس» و «زکات» دو کارگردان

دو ویدیوگرافی «خمس» و «زکات» به کارگردانی سید حامد قاسمی و علی رهجو ساخته شده اند که «خمس» در مورد اقتصاد اسلامی ساخته شده و در ابتدا نهاد مالیات به عنوان بزرگترین تامین کننده بودجه در بسیاری از کشورها مورد نقد و بررسی قرار داده است و «زکات» به بررسی عوامل به وجود آورنده ی اختلاف طبقاتی و تبعات ناشی از آن می پردازد.

«حاج مرزوق»

مستند «حاج مرزوق» درباره پدر مداحی مدرن ایران، به کارگردانی بابک مینایی ساخته شده است؛ حاج محمد مرزوق حائری نوحه خوانی است که نزدیک به ۱۳۰ سال پیش توسط هیئت بزاز از عراق به ایران می‌آید. او پدر نوحه خوانی معاصر در ایران است و بسیاری از آداب و رسوم‌هایی که اکنون در هیئت‌ها انجام می‌شود منتسب به ایشان است.

القاعده؛ آتش و خون

مستند «القاعده؛ در آتش و خون» به کارگردانی سینا حسین پور اصل در مورد پیشینه تشکیل و فعالیت‌های گروه القاعده تا افول فعالیت‌های این گروه و نهایتاً تشکیل داعش پرداخته است؛ القاعده تشکیلات بین‌المللی نظامی و بنیادگرای اسلامی است که در دوران جنگ شوروی در افغانستان توسط اسامه بن لادن در شهر پیشاور تاسیس شد و پس از آن ایمن الظواهری رهبری این شبکه را برعهده گرفته است؛ شاخه‌های مختلفی از القاعده در کشورهای اسلامی وجود دارد که جبهه النصره در سوریه و انصار الشریعه در یمن از جمله این گروه‌ها هستند.

«چهارشنبه‌سیاه»

این مستند به بررسی اتفاقاتی که در چهارشنبه سال ۱۳۵۷ و قبل از پیروزی انقلاب اسلامی در شهرستان اندیمشک می‌پردازد؛ پس از فرار محمدرضا پهلوی در ۲۶ دی ماه از ایران در سال ۱۳۵۷، در چهارشنبه ۲۷ دی در شهرهای دزفول و اندیمشک حادثه‌ای بوقوع پیوست که در دوران مبارزات انقلابی مردم استان چهارشنبه‌سیاه نام گرفت. در این روز مردم مورد هجوم بی‌سابقه نظامیان رژیم پهلوی قرار گرفته و تعدادی زیادی از مردم بی‌دفاع شهید و مجروح شده و اموال بسیاری به غارت رفت.

قسمت دوم

مقایسه تطبیقی ژانرهای در سینمای جهان و ایران

خنده بر هر درد بی درمان رواست!

علی سلطانی‌وش

شلوغ، کمدی تقلیدی، کمدی اسکروبال، کمدی سیاه و... وجود دارد اما ژانر کمدی در ایران نه گونه‌ای دارد و نه نوعی. کفایت یک اکبر عبدی داشته باشی تا در همه فیلم‌های تاریخ سینمای ایران حاضر باشی و در نقش‌ها و گونه‌های مختلف از زن جوان «آدم برفی» گرفته تا بچه دبستانی «بازم مدرسه م دیر شد» و بایرام لودر «اخراجی‌ها» و روحانی «رسوایی» و میلیون‌ها نقش دیگر را برایت در بیاورد.

۳- ژانر کمدی در سینمای جهان دارای مولفه‌های گوناگون و مختلفی است مانند متن حرفه‌ای و طنز، کارگردانی، بازیگری، موسیقی متن و... که باعث انتقال حس فرحبخشی و شادابی به مخاطب می‌شود اما در سینمای ایران کفایت شما علی صادقی و مهران غفوریان یا فوق فوقش احمد پورمخبر را بگذاری جلوی دوربین و فقط تماشایشان کنی تا مولفه‌های ژانر کمدی تکمیل شود و حس فرحبخشی و شادابی به مخاطب منتقل شود.

در این قسمت سعی شده است که به تفاوت‌های ژانر کمدی در سینمای جهان و ایران بپردازیم که یکی از ژانرهای پرمخاطب می‌باشد و تنوع مخاطبان آن به جرات می‌توان گفت گسترده‌ترین طیف‌ها را در برمی‌گیرد.

۱- در سینمای کمدی جهان بر اساس هدف غایی فیلم یعنی خندانند مخاطب تضاد موجود در روند شکل‌گیری فیلم و میان‌انگاره‌های مرتبط با کنش و واکنش‌ها؛ سیالیتی را جمع می‌کند که تماشاگر را به خنده وامی‌دارد اما در سینمای ایران و ژانر کمدی آن تضاد و کنش و واکنش و سیالیت در میان نیست و کفایت یک جواد رضویان داشته باشی تا مخاطب با دیدن او سیالیت قیافه متضاد او را ببیند و در کنش و واکنشی ناخودآگاه از خنده روده بر شود.

۲- در سینمای جهان ژانر کمدی گونه‌های مختلفی مثل کمدی کلامی، کمدی بزن بکوب یا اسلپ استیک، کمدی دیوانه وار یا شلوغ

لغت نامه سینمایی

محمدحسین علیان

تماشاگر: وسیله‌ای دارای دهان و کف دست که در جاهای مختلف فیلم، با حرکاتی چون تیکه‌پرانی، دست زدن، سوت، قهقهه بلند و خرخر کردن در خواب، مانع تماشاگر باقی تماشاگران (اگر آنها هم این کارها را نمی‌کردند) می‌شود.

ستاره سینما: در جهان سینما، به بازیگر محبوبی گفته میشود که به خاطر او به سینما می‌آیند. اما در ایران به بازیگر محبوبی گفته میشود که به خاطر او به سینما نمی‌آیند. چون همه به خاطر مضامین بلند فیلم به سینما می‌آیند نه شخص خاصی؛ ولی اگر کسی سینما نیامد به خاطر آن بازیگر ایکبیریه بوده با اون بازییش.

سینما: جایی که مردم برای بالارفتن سطح فرهنگ و کلاسشان به آنجا میروند نه به خاطر فیلم دیدن. مثل اینکه آنقدر که سینما فرهنگ و معلومات آدم را بالا میبرد دانشگاه نمیبیرد.

سانسور: چیزی که فیلمسازان ایرانی از آن می‌نالند ولی در واقع واسط خیر است چون بالاخره چیزی هست که بد بودن فیلم را به آن حواله کرد و گفت که خوبش را سانسور کردند، حتی اگر کل سانسوری فیلم دو دقیقه باشد.

هوادار: طرفدار سرسخت چهره‌های مشهور سینما که سلیقه آنها در ساخت فیلم‌ها نقش مهمی دارد. کسانی که با طرفداری از سینما بیشترین خسارت را به سینما و سینماگران می‌زنند.

آپاراتچی: فردی که مسئول راه اندازی دستگاه نمایش برای نمایش فیلم است. کلمه‌ای که استفاده کردن نشانه کلاس سینمایی شماست چون حتی از خود آپاراتچی هم که پرسید چه کاره است؟ می‌گوید فیلم میدارم تو سینما. **اسپانسر:** هدف فیلمساز جلب رضایت اونهاست. تعیین کننده مضمون و پیام فیلم.

بنیاد فارابی: قبله دل‌های فیلمسازان. چیزی که اگر همراه فیلمساز باشد مشکلات بودجه و فروش حل میشود.

تبلیغات: هزینه‌های که تهیه کننده برای بالاتر رفتن فروش خرج آن می‌کنند اما گاهی هزینه تبلیغات از میزان فروش یک فیلم بیشتر در می‌آید! هزینه‌ای که هنوز مشخص نیست خرج اضافی فیلم است یا خرج لازم آن.

فیلم: چیزیست که ممکن است گاهی در سینما پخش شود. در افسانه‌ها آمده که کسانی بودند که به خاطر آن میرفتند سینما.

حق امتیاز: حقی که الکی مثلا مانع کپی کار بدون اجازه سازنده میشود. یکی از حقوق افسانه‌ای. یک چیز اضافی در سینما.

پرده: یکی از لوازم منزل. در سینما به چیزی گفته میشود که علاوه بر ساندیس و شیشه نوشابه و آب دهان، گاهی فیلم هم بر آن افتاده می‌شود.

گیشه: دکه‌ای که از آن بلیط می‌خرند. مجازا به معنای میزان فروش فیلم به کار می‌رود. چیزی که نباید هدف فیلمساز باشد ولی وجودش باید ضروری باشد.

طراح: سجاد جعفری

البته برای افراد کم صبر هم راههای ساده‌تری برای بازگشتن وجود دارد. فقط باید کمی ترفعتان را پامین میاورید!

تحریریه: سجاد اسلامیان - نوید نوروزی

محمد رضا پورصفار - عارف جعفری - محمد رضا شهبازی

همکاران: رسول احمدی - اکرم گوهریان

سید امیرحسین فتاح حسینی

گرافیک: مهدی بادیه پیمان

6thammarpopularfilmfestival

@ammarmfilmfestival

ammarmfilm.ir

در هنگام رفتن به سینما چه وسایلی را به همراه داشته باشیم؟

ریحانه علوی

فرد راه رونده او را به سمت صندلی اش راهنمایی کنید.

سماق

اگر در سینما اطرافیان شما از کسانی بودند که عادت دارند از ابتدا تا انتهای فیلم را غریزند یا نتیجه ی داستان را پیش بینی کنند میتوانید با قرار دادن سماق در دهان آنها تا آخر فیلم سکوتشان را اختیار کنید!

گوشی موبایل، تبلت، یا حتی کتاب!

تجربه نشان داده است اکثر فیلم های ایرانی در سینما بعد از گذشت ده دقیقه مخاطب را کسل میکند. برای رفع این مشکل میتوانید یک تبلت یا گوشی همراه ببرید و با بازی کلس سرگرم شوید. اگر جزو یک درصد مردم کتابخوان هستید کتاب هم میتواند مفید باشد.

میله‌ی داغ!

تجربه غیر از مورد قبلی در این مورد هم نشان داده است که چون اکثر فیلم های ایرانی در سینما مخاطب را راضی نمیکند، تماشاگر بعد از خروج از سینما پشت دست خود را داغ میکند که دیگر به سینما نیاید. بهتر است یک میله داغ همراه خود داشته باشید تا نخواهید از میله داغ دیگران استفاده کنید؛ میله داغ هم مثل مسواک و حوله، یک وسیله شخصی محسوب می‌شود!

متکا

دید شده است که گاهی تماشاگر ردیف جلویی دارای قد بیش از دو متر است یا اینکه ممکن است قدش همان یک و هفتاد باشد اما فرزند بخواد از سرو کول وی بالا برود. در این صورت حتما شما جزپس گردن فرد جلویی یا فرزندش را مشاهده نخواهید کرد. بنابراین توصیه میشود حتما یک یا چند بالش به همراه داشته و آن را از ابتدای فیلم در زیر خود قرار داده و سطح نشیمنگاه را بالا ببرید. البته بسته به نوع فیلم ممکن است از آن نخواهید برای خوابیدن هم استفاده کنید. فقط خروپف نکنید خواهشا!

اسباب بازی نشستگی یا چن بسته پفک اضافه!

از آنجای که شما معمولا شانس ندارید حتما از دقایق آغازین فیلم بچه ی یکی از اطرافیان در کنار گوشتان ابرده (عربده) میکشد یا تیتراژ خندوانه را بلند بلند میخواند یا مادرش را بدون تغییر در لحن و کیفیت صوت، ۴۵ بار در دقیقه صدا میکند. در این هنگام شما میتوانید دو بسته پفک را در حلق کودک فرو کرده و یک اسباب بازی نشستگی را در اختیار وی بگذارید تا سر جایش بنشیند و صدایش در نیاید.

عصا یا لوله‌ی جاروبرقی یا هر شی بلند

گاهی ممکن است رفت و آمد تماشاگران در وسط فیلم، شما را کلافه کند. در اینجا در همان حالت نشسته یک شی بلند مانند عصا را بدست گرفته و با کوبیدن آن بر سر